NORAKSTS
Lieta Nr.C33382019,
C-0329-21/3
ECLI:LV:RIRT:2021:0426.C33382019.13.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 26.aprīlī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnese Ieva Čudina,
ar sekretāri Betiju Gulbi,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par vienošanās atzīšanu par spēkā neesošu daļā un laulāto kopīgās mantas sadali un /pers. D/ pretprasībā pret /pers. C/ par naudas piedziņu, ar trešo personu AS Luminor Bank Latvijas filiāli.

Aprakstošā daļa

[1] 2019.gada 16.aprīlī Rīgas rajona tiesā prasītājs /pers. C/ cēla, 2019.gada 30.aprīlī un 2019.gada 3.jūnijā precizējot, prasību pret atbildētāju /pers. D/ par vienošanās atzīšanu par spēkā neesošu daļā un laulāto kopīgās mantas sadali, norādot, ka laulība starp pusēm reģistrēta 2003.gada 29.martā.

Starp pusēm laulības līgums netika noslēgts, līdz ar ko, starp pusēm pastāvēja laulāto likumisko mantisko attiecību režīms.

Laulības laikā, izmantojot bankas hipotekāro kredītu, puses iegādājās nekustamo īpašumu - zemes gabalu /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr. /numurs A/, kā arī par saņemtā kredīta līdzekļiem refinansēja savu ieguldījumu atbildētājai tobrīd piederošajā nekustamajā īpašumā - dzīvoklī Nr/adrese B/, kadastra Nr. /numurs B/. Iegādātais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā bija paredzēts pušu kopīgas dzīvesvietas būvniecībai, un tika reģistrēts uz atbildētājas vārda, taču pusēm nebija nodoma noteikt to par atsevišķu īpašumu.

Hipotekārais kredīts tika saņemts bankā Nordea Bank Finland Plc, un aizdevuma līgumā puses bija līdzaizņēmēji, taču kā aizņēmēja konts, no kura kredīta saistību dzēšanai ik mēnesi automātiski kredīta saistību dzēšanai tiek noņemti naudas līdzekļi, tika piesaistīts prasītāja konts /konta numurs/.

Līdz ar to ir acīmredzama pušu laulības laikā iegādātā nekustamā īpašuma /adrese A/, Rīgas rajonā saistība ar saņemto aizdevumu un pušu solidārā atbildība attiecībā uz aizdevuma segšanu laulības laikā.

2012.gada 5.septembrī pušu laulība tika šķirta un laulības šķiršanas procesa ietvaros 2012.gada 6.augustā puses noslēdza vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem, vienošanās 10.punktā nosakot, ka katra laulātā īpašumā kā atsevišķa manta paliek visa kustama un nekustama manta, kas reģistrēta uz katra laulātā vārda.

Vienošanās saturā netika uzskaitīta pušu mantas kopības sastāvdaļas, tai skaitā, netika risināts jautājums par 2008.gada 30.maijā pušu kopīgi noslēgtā aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/saistību dzēšanu vai pārnešanu uz īpašuma ieguvēju, un aizdevējs turpina noņemt finanšu līdzekļus no prasītāja norēķinu konta.

Laulības laikā kopīgo kredītsaistību dzēšanu praktiski veicis tikai prasītājs, veicot maksājumus EUR 16200 apmērā, bet atbildētāja ir ieguldījusi tikai EUR 1900. Kredītsaistību atlikums uz vienošanās noslēgšanas brīdi bija EUR 48350,10.

Pēc laulības šķiršanas daļu no kredīta maksājumiem veicis prasītājs, bet daļu finansējusi atbildētāja, ieskaitot naudas līdzekļus iepriekš norādītajā kredīta kontā.

Pēc laulības šķiršanas prasītājs ir vairākkārtīgi mēģinājis risināt jautājumu par saistību attiecināšanu uz atbildētāju kā nekustamā īpašuma ieguvēju, taču vienošanos nav izdevies panākt. Tieši otrādi - 2019.gada 25.janvārī atbildētāja nosūtīja prasītājam e-pasta vēstuli, pieprasot atmaksāt EUR 1095,30, kurus atbildētāja iemaksājusi aizdevumam piesaistītajā prasītāja norēķinu kontā kredīta saistību dzēšanai, norādot mērķi - "Aizdevums" vai "Aizdevums /pers. C/". Šāda atbildētājas rīcība liecina par viņas negodprātību, cenšoties piespiest prasītāju turpināt veikt maksājumus par laulības laikā neapmaksāto īpašuma iegādes cenas daļu.

2019.gada 13.martā prasītāja pārstāve nosūtīja atbildētājai vēstuli ar uzaicinājumu atrisināt laulāto kopīgās mantas sadales jautājumu līdz galam, vienojoties par kopīgi ņemto kredītsaistību dzēšanu vai atbildētājas pienākumu patstāvīgi segt norādītās kredītsaistības, taču arī uz šo uzaicinājumu tika saņemta negatīva atbildētājas atbilde, kurā atbildētāja pauda uzskatu, ka ar 2012.gada 6.augustā noslēgto vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem, puses ir pilnībā aptvērušas visu kopīgās mantas saturu un vienojušās par mantas sadali. Šādam atbildētājas viedoklim prasītājs nepiekrīt un uzskata, ka laulāto mantas sadale jāveic tiesas ceļā.

Atsaucoties uz Civillikuma 96.pantu, 109.panta trešo daļu, tiek norādīts, ka, sadalīt starp pusēm var tikai to mantu, kas atliek pēc kopīgi uzņemto saistību dzēšanas no kopīgās mantas.

2012.gada 6.augustā noslēgtajā vienošanās tekstā nav atrodamas norādes uz laulāto kopīgās mantas sastāvu, vien 10.punkta atruna, ka katra laulātā īpašumā kā atsevišķa manta paliek visa kustama un nekustama manta, kas reģistrēta uz katra laulātā vārda. Līdz ar minēto, prasītājs neapzinājās faktisko laulāto kopīgas mantas sastāvu, uz kuru attiecināma vienošanās, nebija iespējas pilnībā izprast šī punkta juridiskā formulējuma iespējamās sekas, un prasītājs uzskatīja, ka atbildētāja pārņems nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, un visas uz to attiecināmās saistības. Savukārt, no atbildētājas rīcības ir redzams, ka atbildētājai, slēdzot vienošanos, bijis pavisam cits nodoms.

No Luminor Bank AS Latvijas filiāles 2019.gada 8.aprīļa izziņas Nr./izziņas numurs/izriet, ka vienošanās par laulības šķiršanu noslēgšanas brīdī 2012.gada 6.augustā, aizdevuma pamatparāda atlikums bija EUR 48350,10. Abi nekustamie īpašumi, kuru finansēšanai aizdevums izsniegts, bija reģistrēti kā atbildētājas īpašums. Ņemot vērā, ka laulātie laulības laikā nebija iegādājušies citu kopīgu mantu, kā tikai īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, vadoties no Civillikuma 96.panta regulējuma, tieši no šī īpašuma vērtības kopīgās mantas sadales brīdī bija jāsedz kopīgi uzņemtās saistības, un tikai atlikums pēc saistību segšanas varēja kopīgās mantas sadales rezultātā nonākt atbildētājas atsevišķā īpašumā.

Vienošanās tekstā nav identificēts neviens pušu kopīgā mantā ietilpstošs priekšmets vai saistība, līdz ar ko ir acīmredzams, ka pretēji Civillikuma 109.panta 3.daļas noteikumiem laulātie nav ņēmuši vērā laulāto kopīgā mantā ietilpstošās saistības un nav atrisinājuši jautājumu par šo saistību attiecināmību uz katru no laulātajiem.

Atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 6.jūlija spriedumu lietā Nr. SKC-1389/2012, tiek norādīts, ka izšķirot strīdu par laulāto kopīgās mantas sadali, tiesai, pirmkārt, ir jānosaka dalāmās mantas sastāvs, otrkārt, tās sadalījums laulāto starpā un, treškārt, jāveic reāla mantas sadale.

Laulātie šķīruši laulību pie notāra. Notariāta likuma 329.pantā ir norādīts, ka iesniegumā par laulības šķiršanu pie notāra norādāms un iesniegumam pievienojama vienošanās par kopīgā nepilngadīgā bērna aizgādību, saskarsmes tiesībām, bērna uzturlīdzekļiem un kopīgās mantas sadali.

Arī formulējot laulāto vienošanos, pirmkārt, ir jānosaka dalāmās mantas sastāvs, otrkārt tās sadalījums laulāto starpā un, treškārt, jāvienojas par reālu mantas sadali.

Ņemot vērā, ka starp laulātajiem 2012.gada 6.augustā noslēgtajā vienošanās nav noteikts dalāmās mantas sastāvs un sadalījums (laulāto daļu proporcija) mantas sastāvā, vienošanās priekšmets attiecībā uz laulāto kopīgas mantas sadali faktiski neatbilst Civillikuma tiesiskajam regulējumam, un no tā nav iespējams izdarīt secinājumu par laulāto patieso nodomu un vienošanos.

Darījuma priekšmets ir darījuma būtiska sastāvdaļa, bez kura konkrētas definēšanas darījuma puses nav spējīgas apjaust darījuma nozīmi un paust savu gribu attiecībā uz vienošanos. Līdz ar minēto, trūkumi attiecībā darījuma priekšmetu, noved pie darījuma dalībnieka būtiska gribas defekta, jo darījuma dalībnieki nav varējuši apzināties konkrētu vienošanās priekšmetu, apjomu un darījuma sekas.

Atsaucoties uz Civillikuma 1427., 1417., 1445.pantu, tiek norādīts, ka vērtējot lietas faktiskos apstākļus (vienošanās tekstu) kontekstā ar pušu patieso nodomu, secināms, ka starp laulātajiem 2012.gada 6.augustā noslēgtajā vienošanās 10.punktā ietvertās vienošanās priekšmets ir tik nenoteikts, ka puses katra domājusi, ka noslēdz cita satura vienošanos, tās nav varējušas objektīvi apzināties darījuma sekas un paust saskanīgu gribas izteikumu, tādēļ 2012.gada 6.augustā vienošanās 10.punkts nav spēkā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1592., 2391.pantu, tiek norādīts, ka laulāto vienošanās, tādā redakcijā, kā tā noformulēta 2012.gada 6.augustā noslēgtajā vienošanās 10.punkta tekstā, ir radījusi situāciju, kurā, neievērojot likumā paredzēto laulāto mantas sadales kārtību, atbildētāja patur visus laulāto kopīgās mantas priekšmetus, tai skaitā nekustamo īpašumu, kurš laulības laikā tika apmaksāts (izpirkts) tikai daļēji, bet kopīgās saistības, kas attiecas uz laulības laikā neapmaksāto nekustamā īpašuma daļu, netiek dzēstas, un atbildētāja turpina prasīt no prasītāja ar īpašumu saistītā hipotekārā kredīta saistību izpildi. Šāda situācija nav vērtējama kā likumam atbilstoša un godīga, tā rada iespēju atbildētājai iedzīvoties uz prasītāja rēķina, un šie apstākļi dod papildu pamatu 2012.gada 6.augustā noslēgtās vienošanās 10.punkta atzīšanai par spēkā neesošu.

Apstāklis, ka laulāto vienošanās noslēgta notariālā akta formā, nenovērš trūkumus pašā darījumā, jo notārs, sastādot vienošanos, nav ņēmis vērā Civillikumā skaidri definētus noteikumus attiecībā uz laulāto mantas sadales kārtību un nav formulējis pušu nepārprotamu, skaidru nodomu.

Neskatoties uz to, ka vienošanās attiecīgajā daļā atzīstama par spēkā neesošu, vadoties no Civillikuma 109.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem, laulības šķiršanas gadījumā beidz pastāvēt laulāto mantiskās attiecības, un ir jāveic laulāto kopīgās mantas sadale, kas konkrētajā gadījumā, nav veikta.

Attiecībā uz kopīgās mantas sastāvu, tiek norādīts, ka laulības šķiršanas brīdī pušu kopīgas mantas sastāvā ietilpa laulības laikā kopīgi iegādātais nekustamais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā, un laulāto kopīgi uzņemtās saistības pret Luminor Bank AS Latvijas filiāli.

Fakts, ka kredītsaistības ir abu laulāto kopīgas saistības, izriet no aizdevuma (kredīta) līguma Nr. /līguma numurs/, kur abi laulātie norādīti kā kredīta ņēmēji. Par šiem apstākļiem starp pusēm strīds nepastāv.

Savukārt nekustamais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā, lai gan pirkts kopīgi, zemesgrāmatā tika reģistrēts uz atbildētājas vārda.

Neskatoties uz ierakstu zemesgrāmatā, prasītājs uzskata, ka atbilstoši Civillikuma 89.panta otrās daļas noteikumiem norādītais nekustamais īpašums atzīstams par abu laulāto kopīgu mantu, jo šis īpašums ir iegūts ar abu laulāto līdzekļiem un ar otra laulātā darbības palīdzību.

Lai gan laulības laikā kopīgo kredītsaistību dzēšanu praktiski veicis tikai prasītājs EUR 16200 apmērā, bet atbildētāja ir ieguldījusi tikai EUR 1900, prasītājs neapstrīd, ka šajā gadījumā piemērojama Civillikuma 89.panta otrās daļas prezumpcija un abu laulāto ieguldījums un daļas laulāto kopīgajā mantā nosakāma līdzvērtīgi - katram ½ apmērā.

Prasītājs pretendē uz savu tiesību atzīšanu attiecībā uz ½ no kopīgās mantas masas.

Nosakot dalāmās mantas sastāvu, atbilstoši Civillikuma 109.panta trešajai daļai, tiek ņemtas vērā laulāto kopīgās saistības. Atsaucoties uz Civillikuma 96.pantu, tiek norādīts, ka laulāto mantas sadales procesā, vispirms ir jāveic darbības laulāto kopīgo saistību dzēšanai no laulāto kopīgās mantas masas, un tikai pēc tam veicama atlikušās mantas sadale.

Atsaucoties uz Civillikuma 109.panta ceturto daļu, 733., 1075.pantu, tiek norādīts, ka, ņemot vērā uz laulāto kopīgo mantu gulošo saistību apmēru un faktu, ka nekustamais īpašums jau sākotnēji paredzēts kā kopīgo saistību nodrošinājuma līdzeklis, saprātīgākais risinājums ir veikt laulāto kopīgās mantas sadali, pārdodot nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr. /numurs A/, izsolē, un no iegūtās summas dzēšot pušu kredīta saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maijā laulāto kopīgi noslēgtā aizdevuma (kredīta) līguma /līguma numurs/, bet no pārdošanas iegūtās summas atlikumu izmaksājot atbildētājai.

Kopš laulāto likumiskā mantisko attiecību izbeigšanās ir pagājuši 6 gadi, kuru laikā iemaksas no pušu atsevišķās mantas ir būtiski izmainījušas kopīgajā mantā ietilpstošo saistību apmēru, samazinot to līdz pašreizējam kredīta pamatsummas atlikumam EUR 28198,78.

Luminor Banka AS kā hipotekārajam kreditoram ir tiesības saņemt izsniegtā izdevuma atmaksu prioritārā kārtībā.

Atsaucoties uz Civillikuma 109.panta trešo un ceturto daļu, tiek norādīts, ka Civillikuma Ģimenes tiesību daļas noteikumi nedefinē detalizētu laulāto kopīgās mantas sadales kārtību, bet dod tikai atsauci uz mantojuma dalīšanas kārtības vispārējiem noteikumiem. Civillikuma mantojuma dalīšanas regulējumā ir ietverta detalizēta mantojuma masas dalīšanas kārtība, kas būtu piemērojama arī šī strīda risināšanā.

Atsaucoties uz Civillikuma 729., 109.pantu, tiek norādīts, ka laulāto kopīgās mantas sadales brīdī (tai skaitā ar tiesas spriedumu) ir iespējams sadalīt tikai aktuālo laulāto kopīgās mantas masu, no kuras pirms sadales tiek dzēstas (atdalītas) kredīta saistības.

Lai gan prasītājam, saskaņā ar Civillikuma 89.panta otrajā daļā ietvertās laulāto vienlīdzīga ieguldījuma prezumpcijas izriet tiesības laulāto kopīgās mantas dalīšanas rezultātā saņemt ½ no iegūto līdzekļu apjoma, prasītājs norāda, ka gadījumā, ja pēc kredīta saistību segšanas veidosies naudas atlikums, neskatoties uz to, ka prasītājam pienākas ½ daļa no šīs laulāto kopīgās mantas, prasītājs uz savu daļu nepretendē un vēlas, lai to izmaksā atbildētājai.

Prasītāja ieskatā pušu laulības laikā iegādātā kopīgā manta sadalāma sekojošā kārtībā:

1) Veicot nekustamā īpašuma /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr. /numurs A/, pārdošanu izsolē;

2) No izsolē iegūtās summas sedzot laulāto kopīgās kredīta saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maijā laulāto kopīgi noslēgtā aizdevuma (kredīta) līguma Nr/līguma numurs/;

3) Gadījumā, ja pēc kredīta saistību segšanas un pušu ieguldījuma pēc laulības šķiršanas segšanas, veidosies naudas atlikums, tas izmaksājams atbildētājai.

Papildu prasītājs norāda, ka netiek izvirzīts prasījums par kopīgo saistību sadali, jo par saistību kopīgo raksturu starp pusēm nav strīda, un atbilstoši

Civillikuma regulējumam/kopīgā hipotekārā kredīta saistību atlikums kā pušu solidāra saistība ir dzēšams no kopīgās mantas masas pirms mantas reālas sadales. Prasītāja izvēlētais mantas sadales veids neparedz saistību turpināšanu.

Pamatojoties uz Civillikuma 96.pantu, 109.panta trešo un ceturto daļu, 756., 733., 1075., 1427., 1417., 1592., 2391., 1445.pantu, Civilprocesa likuma 34., 128.pantu, tiek lūgts tiesu atzīt pār spēkā neesošu starp atbildētāju un prasītāju 2012.gada 6.augustā noslēgtās vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem 10.punktu; atzīt, ka, nekustamais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr./numurs A/, ietilpst šķirto laulāto - atbildētājas un prasītāja - kopīgas mantas sastāvā, un noteikt pusēm katram tiesības uz ½ no kopīgajā mantā ietilpstošā īpašuma; sadalīt atbildētājas un prasītāja kopīgo mantu šādā kārtībā: pārdot nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr./numurs A/, izsolē; no iegūtās nekustamā īpašuma pārdošanas summas dzēst atbildētājas un prasītāja hipotekārā kredīta saistības pret Luminor Bank AS Latvijas filiāli, kas izriet no 2008.gada 30.maijā laulāto kopīgi noslēgtā Aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/; atlikumu, kas veidosies pēc visu iepriekš norādīto maksājumu veikšanas izmaksāt atbildētājai. Piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam tiesāšanās izdevumus.

[2] 2019.gada 15.jūlijā Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros norāda, ka celtā prasība ir pilnībā noraidāma.

Lietā nepastāv strīds, ka 2012.gada 5.septembrī atbilstoši Notariāta likumam tika šķirta pušu 2003.gada 29.martā noslēgtā laulība. Ievērojot apstākli, ka laulība tika šķirta pie notāra 2012.gada 6.augustā, notārs Guna Stikute sastādīja vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem kā notariālu aktu.

Noslēgtās vienošanās 10.punkts paredz, ka katra laulātā īpašumā kā atsevišķa manta paliek visa kustama un nekustama manta, kas reģistrēta uz katra laulātā vārda.

Atbildētāja norāda, ka pušu laulība tika šķirta pēc prasītāja iniciatīvas, jo paralēli laulībai viņš bija izveidojis atbildētājai nezinot citas attiecības ar citu sievieti Cēsīs, kur tajā laikā prasītājs veica savus darba pienākumus. Tieši prasītājs vērsās pie notāra un pēc viņa lūguma notārs sastādīja vienošanos, ar kuru notārs iepazīstināja arī atbildētāju.

Ievērojot apstākli, ka nekustamais īpašums bija iegādāts ģimenes mājas celtniecībai, pēc laulības šķiršanas, bija zudis nekustamā īpašuma iegādes mērķis, kādēļ tas tika iegādāts, un tiešā veidā nevienai no pusēm nekustamais īpašums nebija turpmāk vajadzīgs, bet bija kļuvis kā apgrūtinājums. Laulības šķiršanas brīdi nekustamā īpašuma vērtība bija stipri zemāka nekā kredīta atlikums, un tā pārdošanas rezultātā saistības pret banku tiktu dzēstas tikai minimālā apmērā no kopējā kredīta vērtības un pusēm šajā gadījumā būtu arī turpmāk jāsedz lielākā daļa kredīta atlikuma.

Ņemot vērā esošo situāciju, puses vienojās par esošo mantas sadales kārtību. Jau pēc laulības šķiršanas atbildētāja ir informējusi prasītāju, un prasītājs nav iebildis, ka no savas puses ir nolēmusi pēc kredīta nomaksas nekustamo īpašumu pārdot un iegūtos līdzekļus ieguldīt pušu bērnu tālākā izglītībā vai citās tā brīža vajadzībās.

Prasītājs ir ar augstāko izglītību un savas karjeras laikā ieņēmis atbilstošus amatus. Līdz ar ko neiztur kritiku prasītāja norāde, ka viņš, noslēdzot vienošanos, neapzinājās faktisko laulāto kopīgās mantas sastāvu un viņam nebija iespējas pilnībā izprast vienošanās 10.punkta juridiskā formulējuma sekas.

Vairāku gadu garumā prasītājs neiebilda par saistību sadali un aptuveni četru gadu garumā labprātīgi sedza uzņemtās saistības. Taču ar 2017.gada oktobri bez jebkāda brīdinājuma prasītājs pārtrauca segt saistības vispār. 2017.gada oktobrī atbildētāja kā katru mēnesi veica savu daļu ikmēneša kredīta maksājumu no kopējā ikmēneša kredīta maksājuma apmēra. Ņemot vērā, ka prasītājs nebija veicis savu maksājuma daļu no kredīta maksājuma ikmēneša summas, banka neveikto maksājuma daļu un jau izveidojušos kavējuma procentus ieturēja no atbildētājas bankas kontiem. Par cik prasītājs vairs maksājumus par kredītu nesedz, atbildētāja tās turpina segt viena, bankai veicot ieturējumus pilna ikmēneša kredīta maksājumu un kavējumu procentu apmērā no atbildētājas bankas kontiem. Savukārt par kredīta saistību pārņemšanu prasītājs ieminējās tikai 2018.gadā, nepaskaidrojot savus motīvus, lai gan puses bija vienojušās tās segt kopīgi. Līdz ar ko prasītājs nepamatoti vienpersoniski atkāpās gan no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, gan vienošanās izpildes.

Līdz ar ko, esošajā situācijā atbildētājai ir pants uzskatīt, ka prasītājs, nolūkā izvairīties no uzņemto saistību izpildes, cēlis prasību, tiesā par vienošanās 10.punkta atzīšanu par spēkā neesošu. Lai gan saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Pušu laulība tika šķirta pie notāra, un atsaucoties uz Civillikuma 77.panta otro daļu, Civillikuma 109.panta trešo daļu, tiek norādīts ka laulību nevar šķirt, pirms puses nav vienojušās par kopīgās mantas sadali, tai skaitā arī par saistību sadali.

Savukārt atbilstoši Civillikuma 109.panta pirmās daļas 1.punktam, laulāto likumiskās mantiskās attiecības izbeidzas pēc laulāto vienošanās. Dotajā gadījumā pusēm, noslēdzot vienošanos, kopīgā manta, tai skaitā arī saistības, tika sadalītas un puses izbeidza mantiskās attiecības, savstarpēji vienojoties.

Vienošanās tika noslēgta kā notariāls akts un notārs abām pusēm izskaidroja šīs vienošanās saturu, un, atsaucoties uz Notariāta likuma 87.1pantu, tiek norādīts, ka, slēdzot vienošanos pie notāra, objektīvi nav iespējams, ka prasītājs būtu maldījies par darījuma tiesiskajām sekām, jo viņam tās tika izskaidrotas.

Attiecīgi puses pie notāra nebūtu varējušas šķirt laulību, ja nebūtu vienojušās par kopīgās mantas, tai skaitā arī uzņemto saistību pret Luminor Bank A S Latvijas filiāli, sadali. Apstākļi, ka prasītājs piekritis šādam saistību sadalījumam, apstiprina gan notāram ar likumu uzliktā pienākumu izpilde, izskaidrojot vienošanās saturu, gan prasītāja veiktie maksājumi vairāku gadu garumā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka no Civillikuma 96.panta un 109.panta trešās daļas regulējuma izriet, ka sadalīt starp laulātajiem var tikai to mantu, kas atliek pēc kopīgi uzņemto saistību dzēšanas no kopīgās mantas.

Atbildētāja norāda, ka šīs tiesību normas nav piemērojamas, ja laulības laikā iegūtā manta, tai skaitā arī saistības, tiek sadalītas vienojoties. Savukārt šīs normas ir piemērojamas gadījumos, kad neviens no laulātajiem vai abi nevēlas pārņemt un turpināt segt kopīgi uzņemtās saistības. Kā arī gadījumos, kad starp laulātajiem pastāv strīds par kopīgās mantas sadali un šādā gadījumā, vispirms tiek dzēsti kreditora prasījumi un tikai tad atlikusī kopīgā manta tiek sadalīta starp laulātajiem.

Šāds atbildētājas vērtējums izriet no Civillikuma 109.panta ceturtās daļas, 731.panta pirmā teikuma, 733.panta.

Puses ir savstarpēji vienojušās par kopīgās mantas, tai skaitā saistību, sadalīšanu. Līdz ar ko situācijā, kad puses savstarpēji vienojas par kopīgās mantas dalījumu, tās brīvi var izvēlēties mantas, tai skaitā arī saistību, dalīšanu pēc saviem ieskatiem un tām nav obligāti jāievēro Civillikuma 733.panta un turpmāko pantu prasības.

Prasītāja norādītais, ka viņš neapzinājās faktisko laulāto kopīgās mantas sastāvu, uz kuru attiecināma vienošanās, viņam nebija iespējas pilnībā izprast šī punkta juridiskā formulējuma iespējamās sekas, un viņš uzskatīja, ka atbildētāja pārņems nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, un visas uz to attiecināmās saistības, atbildētājs ieskatā neiztur kritiku un ir nepamatots.

Tieši prasītājs bija laulības šķiršanas un arī vienošanās noslēgšanas iniciators, nevis atbildētāja un šo faktisko apstākli prasītājs apzināti noklusē.

Vienošanās tika noslēgta kā notariāls akts, līdz ar to atbilstoši Notariāta likuma 87.1 pantam notārs pusēm, nenoliedzami arī prasītājam, izskaidroja

tā saturu un tiesiskās sekas.

Prasītājs ir fiziski un garīgi vesels un ieguvis augstāko izglītību, kas norāda, ka viņš ir pietiekami izglītots un zinošs, lai pilnībā apzinātos un izprastu darījumu tiesisko nozīmi un sekas.

Ja prasītājs pie vienošanās noslēgšanas būtu vēlējies, lai atbildētāja pārņem pilnībā saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, tad šāds punkts būtu iekļauts noslēgtajā vienošanās un saņemta bankas rakstiska piekrišana. Taču šāda punkta nav, jo puses vienojās kopīgi turpināt segt no minētā līguma izrietošās saistības, jo 2012.gadā nekustamā īpašuma (zemes) tirgus vērtība bija stipri zemāka, nekā atlikušās kredītsaistības.

Kā redzams no lietas faktiskajiem apstākļiem, tad bankas konts, no kura tiek dzēstas saistības, ir uz prasītāja vārda. Līdz ar ko prasītājs pilnībā apzinājās un izprata uzņemtās saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/.

Prasītājs nav motivējis, kāpēc ceļot prasību, viņš neprasa saistības pārņemt atbildētājai, bet vēlas atbildētājas mantu pārdot izsolē.

Atbildētāja nepiekrīt prasības pieteikumā norādītajam, ka pretēji Civillikuma 109.panta trešās daļas noteikumiem laulātie nav ņēmuši vērā laulāto kopīgā mantā ietilpstošās saistības un nav atrisinājuši jautājumu par šo saistību attiecināmību uz katru no laulātajiem.

Atsaucoties uz Civillikuma 731., 733.pantu, tiek norādīts, ka mantas dalīšanu pēc mantojuma vispārīgajiem noteikumiem piemēro gadījumos, kad tā tiek dalīta tiesas ceļā. Savukārt šajā gadījumā puses ir savstarpēji vienojušās, līdz ar ko Civillikuma 734.panta un turpmākie panti nav obligāti piemērojami un 2012.gada nekustamā īpašuma tirgus situācijā puses nebūtu nosegušas saistības pret kreditoru.

Ja prasības pieteikumā norādītais tiesiskais regulējums būtu beznosacījuma kārtībā piemērojams, kā to uzsver prasītājs, tad citos līdzīgos gadījumos, kad nekustamais īpašums iegādāts ar kreditora starpniecību, neviens no laulātajiem nevarētu pārņemt nedz nekustamo īpašumu, nedz arī saistības, nedz arī šo nekustamo īpašumu atstāt kopīpašumā vai vienoties par saistību kopīgu izpildi. Pēc prasītāja interpretācijas visos līdzīgos gadījumos nekustamais īpašums būtu obligāti pārdodams izsolē un saistības pret kreditoriem dzēšamas.

Pirms laulības šķiršanas, puses ir savstarpēji vienojušās par kopīgās mantas, tai skaitā saistību sadalīšanu, proti, katrs laulātais patur to mantu, kas ir uz viņa vārda. Kā redzams no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, tad saistības ir uzņēmušās abas puses, līdz ar ko, noslēdzot vienošanos, abas puses uzņēmās turpināt segt kopīgi šīs saistības.

Atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem, atbildētāja nepiekrīt prasības pieteikumā norādītajam, ka vienošanās nav noteikts dalāmās mantas sastāvs un sadalījums (laulāto daļu proporcija) mantas sastāvā, vienošanās priekšmets attiecībā uz laulāto kopīgas mantas sadali faktiski neatbilst Civillikuma tiesiskajam regulējumam, un no tā nav iespējams izdarīt secinājumu par laulāto patieso nodomu un vienošanos.

Katra puse pilnībā apzinājās mantas kopību, tai skaitā arī saistības, un to sadalījumu, ko apstiprina fakts, ka vienošanās noslēgta kā notariāls akts un notārs prasītājam izskaidroja vienošanās saturu un tiesiskās sekas.

Situācijā, kad abas puses skaidri zina uz to vārdu esošās mantas un saistības, un nepretendē uz mantu, kas reģistrēta uz otra laulātā vārda, nav nedz faktiskas, nedz juridiskas vajadzības šo mantu un saistības uzskaitīt.

Pēc laulības šķiršanas prasītājs bez ierunām vairākus gadus sedza savu daļu uzņemto saistību, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/.

Tāpat apstākli, ka puses vienojušās par uzņemto saistību turpmāku kopīgu izpildi, apstiprina apstāklis, ka laulības laikā lielāko saistību daļu sedza tieši prasītājs. Savukārt pēc laulības šķiršanas katra no pusēm šīs saistības sedza vienādās daļās.

Pie šādiem iepriekš minētajiem apstākļiem prasības pieteikumā norādītais gribas defekts ir nepamatots. Līdz ar ko prasības pieteikumā atsaukšanās uz Civillikuma 1427., 1417. un 1445.pantu ir nepamatota un vērsta vienīgi uz uzņemto saistību izpildes nepamatotas izvairīšanās.

Atsaucoties uz Civillikuma 1441.pantu, tiek norādīts, ka konkrētajā situācijā prasītājs nevarēja maldīties.

Prasītāja rīcībā bija visas ziņas par pušu mantisko stāvokli, tai skaitā kopīgajām uzņemtajām saistībām;

Vienošanās tika noslēgta kā notariāls akts, kur atbilstoši Notariāta likuma 87.1panta prasībām tika noskaidrota pušu griba un izskaidrota vienošanās satura un tā tiesiskās sekas.

Atbildētāja pēc laulības šķiršanas bija informējusi prasītāju par savu lēmumu, ka pēc kredīta nomaksas nekustamais īpašums tiks pārdots un no tā iegūtie naudas līdzekļi tiks novirzīti pušu bērna tālākai izglītībai un citām tā brīža vajadzībām;

Tāpat prasītāja atsaukšanās uz Civillikuma 1592. un 2391.pantu ir nepamatota, ko atbildētāja pamato ar Notariāta likuma 87.3panta pirmo un otro daļu. Minētais norāda, ka notariālā aktā notārs uzņemas atbildību par tā atbilstību pušu izteiktajai gribai un likuma prasībām. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja prasītājs nebūtu sapratis vienošanās saturu un tiesiskās sekas, tad šāda vienošanās kā notariāls akts nebūtu noslēgta.

Atbildētāja kategoriski nepiekrīt prasītāja norādītajam, ka viņa iedzīvojas uz prasītāja rēķina. Vienošanās ietverto saistību izpildes kārtību noteica tieši pats prasītājs, jo tieši viņa rīcības dēļ faktiski izjuka pušu laulība un tieši viņš vēlējās laulības šķiršanu, jo bija uzsācis citas attiecības. 2012.gadā nekustamā īpašuma tirgus vērtība bija ievērojami zemāka, nekā uzņemtās saistības, kā arī pusēm uz to brīdi bija divas kopīgas nepilngadīgas meitas, un pie šādiem apstākļiem prasītājs uzskatīja par pamatotu turpināt segt uzņemtās saistības.

Ņemot vērā minēto, atbildētājas ieskatā vienošanās 10.punkts ir spēkā esošs un atbilstošs pušu gribai.

Pie apstākļiem, kad puses pirms laulības šķiršanas ir savstarpēji vienojušās par laulāto kopīgas mantas, tai skaitā arī saistību sadali, vienošanos sastādot kā notariālu aktu, prasības celšana bez pamatojuma pēc septiņiem gadiem nav tiesiska.

Noslēdzot vienošanos, puses ir apstiprinājušas un izteikušas gribu, ka to likumiskās mantiskās attiecības ir izbeigušās atbilstoši Civillikuma 109.panta pirmās daļas 1.punktam. Līdz ar ko atbildētāja nepiekrīt, ka pēc septiņiem gadiem atbilstoši Civillikuma 89.panta otrajai daļai nekustamais īpašums /adrese A/, atzīstams par laulāto kopīgo mantu un kategoriski nepiekrīt šī nekustamā īpašuma pārdošanai izsolē, jo atbildētāja neilgi pēc laulības šķiršanas bija informējusi prasītāju par savu lēmumu, ka pēc kredīta nomaksas no nekustamā īpašuma pārdošanas iegūtie līdzekļi tiks investēti pušu bērnu izglītībai un attīstībai.

Atsaucoties uz Civillikuma 1587.pantu, tiek norādīts, ka atbilstoši noslēgtajai vienošanās prasītājam ir pienākums izpildīt uzņemtās saistības, tai skaitā turpināt segt daļu uzņemtās saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr.2008/1309/HK.

Pamatojoties uz Civillikuma 77.panta otro daļu, 109., 731., 1578.pantu, Notariāta likuma 87.1pantu, 87.3pantu, Civilprocesa likuma 74.pantu un 93.panta otro daļu, tiek lūgts tiesu noraidīt pilnībā prasītāja prasību kā nepamatotu.

[3] 2019.gada 1.augustā Rīgas rajona tiesā saņemti trešās personas rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros tiek norādīts, ka 2008.gada 30.maijā starp banku (iepriekš Nordea Bank Finland Plc) kā aizdevēju, prasītāju un atbildētāju kā solidārajiem aizņēmējiem tika noslēgts aizdevuma (kredīta) līgums Nr. /līguma numurs/.

Aizdevuma līgums paredz, ka par aizdevuma līgumā noteiktajām saistībām prasītājs un atbildētāja atbild solidāri kā kopīgi parādnieki, kas nozīmē, ka bankai ir tiesības prasīt no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi gan no prasītāja, gan no atbildētājas.

Vienlaicīgi ar aizdevuma līgumu starp banku un atbildētāju tika noslēgts hipotēkas līgums pie aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/, kurā atbildētāja un banka vienojās par ķīlas tiesības nodibināšanu attiecībā uz nekustamajiem īpašumiem: 1) /adrese A/, ierakstīts Stopiņu novada

zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/, kadastra numurs: /numurs A/, un 2) /adrese B/. Hipotēkas līgums nodrošina prasītāja un atbildētājas kā solidāro aizņēmēju no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi.

Pamatojoties uz hipotēkas līgumu, Stopiņu novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/attiecībā uz nekustamo īpašumu bankas labā tika nostiprināta hipotēka un ar to saistīta atzīme par īpašuma tiesības aprobežojumiem, tai skaitā aizliegums atsavināt nekustamo īpašumu bez bankas piekrišanas. Uz hipotēkas līguma pamata uz nekustamo īpašumu nostiprinātā hipotēka atbilstoši Civillikuma 1367. un 1368.pantam ir ieguvusi lietu tiesības spēku.

Laulāto mantiskās attiecības neietekmē bankas ķīlas tiesības uz nekustamo īpašumu. Atsaucoties uz Civillikuma 110.panta otro daļu, tiek norādīts, ka laulāto kopīgās mantas dalīšanas gadījumā kreditoriem principā tiek saglabātas tādas tiesiski pamatotās izredzes apmierināt viņu iegūtos prasījumus no kopīgās mantas, kādas kreditoriem būtu, ja kopīgās mantas dalīšanas rezultātā nebūtu iestājušās kreditoru interesēm nelabvēlīgās izmaiņas mantas sadalījuma vai piederības ziņā. Tāpat, kopmantas dalīšana starp laulātajiem tiesas ceļā neietekmē bankas tiesības prasīt saistību, kas izriet no aizdevuma līguma, izpildi no abiem solidāriem aizņēmējiem.

Banka nevar sniegt paskaidrojumus par prasītāja tiesai izvirzīto lūgumu atzīt par spēkā neesošu vienošanās 10.punktu, jo banka nav vienošanās līgumslēdzēja puse un nevar vērtēt noslēgtās vienošanās nosacījumus. Tomēr, ja, izskatot lietu pēc būtības, tiesa nonāks pie secinājuma, ka iepriekš minētais prasītāja lūgums ir apmierināms, kā rezultātā nekustamais īpašums būtu atzīstams par laulāto kopmantu un sadalāms, tad banka lūdz tiesu pēc sava ieskata izraudzīties kopīpašuma dalīšanas veidu, kas ņemot vērā visus lietas apstākļus, ir vispiemērotākais un vistaisnīgākais. Ja tiesa nolems, ka vispiemērotākais veids ir nekustamā īpašuma pārdošana izsolē, tad banka lūdz ņemt vērā, ka bankai kā hipotekārajam kreditoram ir tiesības saņemt ieņemto naudu no nekustamā īpašuma pārdošanas izsolē saistību, kas izriet no aizdevuma līguma, pilnīgai izpildei.

Bankas rīcībā nav informācijas un no prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem neizriet, ka ir veikta nekustamā īpašuma vērtēšana. Banka norāda, ka pirms kopīpašuma izbeigšanas, nekustamo īpašumu pārdodot izsolē vai izbeidzot kopīpašumu citā Civillikuma 1075.pantā noteiktajā kārtībā, ir nepieciešams veikt nekustamā īpašuma vērtējumu, kurā tiktu atspoguļota aktuālā nekustamā īpašuma vērtība.

[4] 2020.gada 10.februārī Rīgas rajona tiesā saņemti prasītāja prasības pieteikuma grozījumi un 2020.gada 20.februārī saņemti prasītāja prasības grozījumu aprēķina precizējums.

Prasītājs norāda, ka pēc tiesvedības uzsākšanas atbildētāja ir apmaksājusi hipotekārā kredīta saistību atlikumu pret Luminor Bank AS Latvijas filiāli, kas izriet no 2008.gada 30.maijā laulāto kopīgi noslēgtā aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/, līdz ar ko, atbilstoši grozāms prasījums daļā, kas izriet no saistībām pret Luminor Bank AS Latvijas filiāli.

Prasītājs norāda, ka uz laulāto kopīgo mantu attiecināmu kredītsaistību dzēšana pret kredītiestādi, pati par sevi nemaina kopīgas mantas statusu un īpašums nav uzskatāms par sadalītu bijušo laulāto starpā. Neatkarīgi no apgrūtinājumu esamības, laulāto kopīga manta dalāma, ievērojot Civillikuma 109.panta trešo un ceturto daļu, kā arī Civillikuma 733. un 735.pantu noteikumus.

Līdz ar minēto, kredītsaistību dzēšana pēc laulības iziršanas ir uzskatāma par bijušo laulāto atsevišķās mantas ieguldījuma izdarīšanu laulāto kopīgās dalāmās mantas masā. Ņemot vērā, ka no kopīgās dalāmās mantas masas atbilstoši Civillikuma 109.panta trešajai daļai vispirms sedzamas saistības un laulāto prasījumi, tad arī šajā gadījumā, pēc bijušo laulāto kopīgā īpašuma pārdošanas izsolē, no iegūtās summas vispirms kompensējami tie pušu ieguldījumi kredīta maksājumi, ko katra no pusēm izdarījusi pēc laulības iziršanas.

Prasītājs pēc laulības šķiršanas laikā no 2012.gada septembra ir dzēsis kredīta saistības pret Luminor Banka AS EUR 6756,84 apmērā, ko apstiprina Luminor Banka AS 2019.gada 31.martā izsniegtā izziņa Nr./izziņas numurs/un prasītāja kredīta konta /konta numurs/ izraksts par laika periodu 2008.gada 1.maija līdz 2019.gada 7.februārim.

Precīzs atbildētājas dzēsto kredīta saistību apmērs prasītājam nav zināms, jo atbildētāja attiecīgu bankas izziņu nav iesniegusi. Ņemot vērā Luminor Banka AS 2019.gada 8.aprīļa izziņas Nr./izziņas numurs/, prasītājs izdara aprēķinu, ka atbildētāja segusi atlikušas saistības pret banku EUR 48350,10 - EUR 6756,84 = EUR 41593,26.

Prasītājs lūdz tiesu: atzīt par spēkā neesošu vienošanās 10.punktu; atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr. /numurs A/, ietilpst atbildētājas un prasītāja kopīgas mantas sastāvā, un noteikt prasītājam un atbildētājam katram tiesības uz ½ no kopīgajā mantā ietilpstošā īpašuma; sadalīt atbildētājas un prasītāja kopīgo mantu: pārdot nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr. /numurs A/, izsolē; no izsolē iegūtās nekustamā īpašuma pārdošanas summas izmaksāt atbildētājai EUR 41593,26 un prasītājam EUR 6758,35 kā kompensāciju par 2008.gada 30.maija laulāto kopīgi noslēgtā aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/saistību atlikuma dzēšanu laikā no 2012.gada septembra; atlikumu, kas veidosies no izsolē iegūtās nekustamā īpašuma pārdošanas summas pēc visu iepriekš norādīto maksājumu veikšanas izmaksāt atbildētājai. Piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam tiesāšanās izdevumus.

[5] 2020.gada 11.martā Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi par prasītāja celto prasību un par prasības grozījumiem, norādot, ka tie ir pilnībā noraidāmi.

Saskaņā ar 2012.gada 6.augusta vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem kā notariālu aktu, atbildētājas īpašumā kā atsevišķa manta palika nekustamais īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, savukārt hipotekārā kredīta saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/puses vienojās turpināt segt kopīgi atbilstoši šī līguma noteikumiem.

2008.gada 30.maijā puses kopīgi uzņēmās hipotekārās parādsaistības pret Luminor Bank AS Latvijas filiāle (iepriekš Nordea Bank Finland Plc), kas izriet no aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, saņemot aizdevumu EUR 60000 apmērā, nekustamā īpašuma iegādei. No 2008.gada 9.jūnija un 2008.gada 12.jūnija nekustamā īpašuma pirkuma līgumiem, redzams, ka nekustamais īpašums tika iegādāts par LVL 40865. Nekustamā īpašuma pirkuma summu, pārskaitot pārdevējam, tika konvertēta no EUR valūtas uz LVL valūtu pēc attiecīgās dienas bankas noteiktā valūtas komerckursa un kopējā nekustamā īpašuma pirkuma summa EUR valūtā sastādīja 58124,02. 11.07.2008.– EUR 23374,80; 16.07.2008.– EUR 31868,46; 11.08.2008.– EUR 2880,76.

Savukārt kā redzams no lietā esošās prasītāja konta Nr./konta numurs/ izdrukas, tad atlikusī kredīta summa tikusi novirzīta sekojošu ar nekustamā īpašuma iegādi, reģistrēšanu, piešķirtā kredīta Nr./līguma numurs/noformēšanu un atmaksu saistīto maksājumu veikšanai: 11.07.2008. 7,12 EUR zemesgrāmatu izraksta komisija; 11.07.2008. 450,00 EUR 0.75% maksa par resursu sagādi; 16.07.2008. 143,39 EUR LVL 100 komisijas maksa par vienošanās sastādīšanu; 11.08.2008. 7.09 EUR zemesgrāmatu izraksta komisija; kopā 607,60 EUR; 15.08.2008. 252,10 EUR pamatsummas atmaksa (2008.gada augusts); 15.08.2008. 269,73 EUR procentu atmaksa (2008.gada augusts); 15.09.2008. 252,10 EUR pamatsummas atmaksa (2008.gada septembris); 15.09.2008. 277,06 EUR procentu atmaksa (2008.gada septembris); kopā 1050,99 EUR; 06.08.2008. 600,00 EUR /pers. C/ ieskaitījis kontā; 12.08.2008. 786,84 EUR /pers. C/ aizskaitījis no konta; kopā 186.84 EUR.

Pēc minēto konta debeta un kredīta operāciju atskaitīšanas no kopējās piešķirtās kredīta summas konta Nr./konta numurs/ atlikums uz 15.09.2008. bija EUR 30,55.

Saistībā ar nekustamā īpašuma koroborēšanu zemesgrāmatā tika veikti valsts nodevu un kancelejas nodevu maksājumi par katru no divām

domājamām daļām, kopsummā LVL 829,30, redzams nekustamā īpašuma zemesgrāmatas apliecībā.

Līdz ar ko prasītāja pieteikumā norādītais, ka no šī aizdevuma līdzekļiem (aizdevuma līgums Nr./līguma numurs/) tika veikta ieguldījuma refinansēšana atbildētājai piederošajā nekustamā īpašumā /adrese B/, neatbilst patiesībai, jo visas izejošās naudas summas tika novirzītas nekustamā īpašuma iegādei, reģistrēšanai, ar kredīta noformēšanu un kredīta atmaksu saistīto izmaksu segšanai un konta Nr./konta numurs/ atlikums uz 15.09.2008. bija EUR 30,55. Nekustamais īpašums /adrese B/, atbildētajai piederēja pirms laulības un ir viņas atsevišķā manta, uz kuru prasītajam nav tiesību pretendēt.

Saskaņā ar lietā esošām kredīta konta Nr./konta numurs/ izdrukām, kuras iesniedzis prasītājs aizdevums pa daļām tika ieskaitīts prasītāja bankas kontā Nr./konta numurs/ EUR 60000 apmērā un ar šiem naudas līdzekļiem varēja rīkoties tikai pats prasītājs 11.07.2008. – EUR 23831,92; 16.07.2008. –EUR 32011,85; 11.08.2008. – EUR 4156.23, Kopā EUR 60000,00.

Prasītājs precizētajā prasības pieteikumā norāda, ka vienošanās tekstā nav atrodamas norādes uz laulāto kopīgās mantas sastāvu, vien 10.punkta atruna, ka katra laulātā īpašumā kā atsevišķa manta paliek visa kustama un nekustama manta, kas reģistrēta uz katra laulātā vārda. Līdz ar minēto, prasītājs neapzinājās faktisko laulāto kopīgās mantas sastāvu, uz kuru attiecināma vienošanās, viņam nebija iespējas pilnībā izprast šī punkta juridiskā formulējuma iespējamā sekas, un viņš uzskatīja, ka atbildētāja pārņems nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, un visas uz to attiecināmās saistības.

Atbildētāja norāda, ka kopīgās mantas sastāvā esošā strīdus manta - nekustamais īpašums /adrese A/ un saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija noslēgtā aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, uz laulības šķiršanas datumu prasītājam bija zināma. Prasītājs zināja un pilnībā apzinājās kāda manta, tai skaitā ari saistības, paliek uz kura laulātā vārda, ko apliecina prasītāja paraksts uz 2008.gada 30.maija noslēgtā aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, kā arī aizdevuma līguma mērķī norādītā informācija.

Lietas materiālos nav iesniegti pierādījumi, kas apliecina prasītāja norādīto maldību. Pretēji tam lietas materiālos ir iesniegti pierādījumi par prasītāja apzināti veiktām darbībām, kas pierāda, ka puses bija vienojušās turpināt segt kredītsaistības kopīgi līdzīgās daļās pēc laulība šķiršanas.

Tiesību doktrinā tiek izteikts viedoklis, ka tiesiskas maldības iespējamās negatīvās sekas pilnībā jācieš pašam darījuma dalībniekam, kurš nav zinājis par kādām tiesību normām vai nav sapratis tiesību normas jēgu un nozīmi. Darījumu dalībniekam nav absolūti nekādu no paša pieļautās tiesiskās maldības izrietošu prasījumu, jo neviens nevar atsaukties uz likumu nezināšanu.

Strīds būtībā ir par saistību pret Luminor Bank AS Latvijas filiāle; kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/segšanas kārtību.

Atbilstoši faktiskajai situācijai un tiesiski pie notāra noslēgtajai vienošanās un 2008.gada 30.maija noslēgtajam aizdevuma līgumam Nr./līguma numurs/, pie laulības šķiršanas puses vienojās, ka nekustamais īpašums paliek kā atbildētājas atsevišķā manta, savukārt saistības pret banku puses sedz kopīgi.

Ievērojot to, ka savā prasībā prasītājs apliecina, ka saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/ ir pušu kopīgās saistības, nav saprotams, kā viņš varēja maldīties par šo saistību izpildi pēc laulības šķiršanas.

Apstākli, ka prasītājam bija saprotama un viņš pilnībā apzinājās noslēgtās vienošanās saturu, tai skaitā, tās 10.punktu, un ka prasītāja apgalvojums, ka atbildētāja pārņems visas uz nekustamo īpašumu attiecināmās saistības, neatbilst patiesībai un papildus iepriekš minētam apliecina arī sekojoši fakti:

1. 2013.gada janvārī un 2014.gada janvārī prasītājs bankai bija iesniedzis iesniegumu, kurā lūdzis piešķirt kredīta brīvdienas, kuras arī tika piešķirtas, ko apliecina bankas izdrukā redzamā informācija, ka konkrētos mēnešos nav veikta pamatsummas atmaksa, tikai procentu maksājumi. Atbilstoši 2008.gada 30.maija noslēgtajam aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/ 5.punktam prasītājs bija pilnvarots vienpersoniski parakstīt un iesniegt bankā jebkādus iesniegumus un paziņojumus. Atbildētājai šāda pilnvarojuma un piešķitu tiesību nebija. Veicot iepriekš minētās darbības prasītājs apstiprina, ka arī pēc laulības šķiršanas un laulāto mantas sadales prasītājs turpina kopīgā aizdevuma līguma izpildi. (Civillikuma 1434.pants)

2. Prasītājs pēc vienošanās parakstīšanas vairāku gadu garumā veica solidārā kredīta atmaksai paredzēto personīgo naudas līdzekļu ieskaiti kredīta apkalpošanas kontā Nr./konta numurs/, kas saskaņā ar Civillikuma 1434.panta otro daļu atkārtoti apstiprina prasītāja nodomu turpināt maksāt kopīgās kredītsaistības pēc mantas sadales un laulības šķiršanas.

3. Prasītājs precizētajā prasības pieteikumā nepārprotami norāda, ka kredītsaistības ir abu laulāto kopīgas saistības, ka par šiem apstākļiem starp pusēm strīds nepastāv.

Prasītājs precizētajā prasības pieteikumā apgalvo, ka laulātie laulības laikā nebija iegādājušies citu kopīgu mantu, kā tikai īpašumu /adrese A/. Prasītājs noklusē, ka uz īpašuma /adrese A/ iegādes brīdi uz prasītāja vārda bija spēkā esoša vienošanās starp SIA "/SIA nosaukums/ īpašumi" un prasītāju, ar kuru SIA "/SIA nosaukums/ īpašumi" apņēmās pārdot un prasītājs apņēmās pirkt dzīvokli Nr/dzīvokļa adrese/

Prasītājs 2020.gada 20.februāri ir iesniedzis sava konta Nr./konta numurs/ koriģēto darījumu pārskatu par laika periodu no 2012.gada 14.augusta līdz 2019.gada 16.augustam, kur uzrādīts, ka kredītsaistību un ar tām saistīto maksājumu segšanai ir novirzīti naudas līdzekļi EUR 6758,35 apmērā, t.sk., 2012.gada 14.augustā EUR 297,79, kas atšķiras no prasības pieteikuma grozījumos norādītās summas EUR 6756,84. Prasības pieteikuma grozījumos tiek prasīts dzēst saistību atlikumu laikā no 2012.gada septembra mēneša, bet savu darījumu precizēto pārskatu prasītājs ir iesniedzis par laika periodu no 2012.gada augusta.

Atbildētāja nepiekrīt prasītāja prasībā norādītajai summai, kuru atbildētāja ir novirzījusi solidāro kredītsaistību un ar to saistīto maksājumu segšanai. Kā redzams no lietā esošajām bankas konta izdrukām laika periodā no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim atbildētāja solidāro kredītsaistību un ar to saistīto maksājumu segšanai ir veikusi EUR 44 080,91 apmērā.

Atbildētāja nepiekrīt prasītāja iesniegtajā Luminor Bank AS izziņā Nr./izziņas numurs/norādītajai kredītlīguma Nr./līguma numurs/atlikuma summai (kredīta pamatsumma) uz 01.08.2012., kas norādīta EUR 48350,10. Kredītsaistību atlikuma summa (kredīta pamatsumma) uz 2012.gada 6.augustu sastādīja EUR 48605,92.

Atbildētāja norāda, ka prasītāja celtā prasība nav iespējama un realizējama. Atbildētāja ir pilnībā dzēsusi abu pušu saistības pret Luminor Bank AS Latvijas filiāle, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/. Kā rezultātā atbildētajai radusies tiesība prasīt no prasītāja atbilstošu kompensāciju par viņa segto daļu saskaņā ar Civillikuma 1686.panta pirmo daļu, kas paredz, ka kopparādnieks, kas apmierinājis kreditoru, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību, ja tam nav sevišķu šķēršļu.

Tāpat arī nekustamā īpašuma atzīšana par šķirto kopīgo mantu un tā pārdošana izsolē, kā to prasa prasītājs nav iespējama, jo šis nekustamais īpašums 2019.gada 3.decembrī tika atsavināts un atbildētājas īpašuma tiesības uz to ir izbeigušās. Par šo faktu ir informēts arī prasītājs. 2017.gadā atbildētāja vērsās pie prasītāja ar lūgumu palīdzēt nekustamā īpašuma pārdošanā, taču prasītājs palīdzību nesniedza. Prasītājs kopš laulības šķiršanas nav piedalījies ar nekustamo īpašumu noteikto maksājumu veikšanā, kā arī nav piedalījies nekustamā īpašuma uzturēšanā.

Atbildētāja izvērtējot prasītāja izteikto lūgumu par nekustama īpašuma pārdošanu izsolē, lai no iegūtajiem līdzekļiem segtu saistības pret banku un atlikušo summu proporcionāli izdalot pusēm, norāda, ka prasītājs nav ņēmis vērā judikatūrā izteiktu atziņu, ka, nosakot laulāto kustamās mantas sastāvu un vērtību, par pamatu ņemams mantas sastāvs un vērtība laulības iziršanas brīdī. Kas nozīmē, ka nekustamā īpašuma vērtība un arī saistību apmērs nosakāmi uz 2012.gadu un dalāmi līdzīgās daļās. Savā prasībā prasītājs atzīst nekustamā īpašuma vērtību EUR 12905 apmērā, norādot, ka saistību

atlikums uz laulības šķiršanas brīdi sastādīja EUR 48350,10. Kas nepārprotami norāda, ka realizējot nekustamo īpašumu izsoles ceļā, pusēm būtu jāturpina segt saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/.

Pie apstākļiem, kad puses pirms laulības šķiršanas ir savstarpēji vienojušās par laulāto kopīgas mantas, tai skaitā arī saistību, sadali, vienošanos sastādot kā notariālu aktu, prasības celšana pēc septiņiem gadiem vērtējama kā ar noļuku izvairīties no uzņemto saistību izpildes un šāda prasība nav tiesiska.

Noslēdzot vienošanos puses ir apstiprinājušas un izteikušas gribu, ka to likumiskās mantiskās attiecības ir izbeigušās atbilstoši Civillikuma 109.panta pirmās daļas 1.punktam. Līdz ar ko atbildētāja nepiekrīt, ka pēc septiņiem gadiem atbilstoši Civillikuma 89.panta otrajai daļai nekustamais īpašums /adrese A/, atzīstams par laulāto kopīgo mantu.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, atbilstoši noslēgtajai vienošanās prasītājam ir pienākums izpildīt uzņemtās saistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/. Savukārt atbilstoši pašreizējai situācijai prasītājam kā kopparādniekam jāatlīdzina atbildētājai atbilstošs atlīdzinājums par pilnībā segtām saistībām.

Pamatojoties uz Civillikuma 77.panta otro daļu, 109., 731., 1434., 1578.pantu, Notariāta likuma 87.1, 87.3pantu, Civilprocesa likuma 74.pantu un 93.panta otro daļu, tiek lūgts tiesu pilnībā noraidīt prasītāja prasību par vienošanās atzīšanu par spēkā neesošu daļā un laulāto kopīgās mantas sadali kā nepamatotu.

[6] 2020.gada 21.septembrī Rīgas rajona tiesā saņemts atbildētājas pretprasības pieteikums.

Atbildētāja norāda, ka 2012.gada 6.augusta vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem 1.punktā norādīts, ka puses to noslēdz par aizgādības tiesību noteikšanu pār bērniem, saskarsmes tiesību izmantošanas, uzturlīdzekļu apmēra samaksas kārtību un laulības laikā iegūtās mantas sadali.

Noslēgtās vienošanās 10.punkts paredz, ka katra laulātā īpašuma ka atsevišķa manta paliek visa kustama un nekustama manta, kas reģistrēta uz katra laulātā vārda.

Lietā nepastāv strīds, ka 2008.gada 30.maijā laulātie kopīgi uzņēmās hipotekārās parādsaistības pret Nordea Bank Finland Plc (šobrīd - Luminor Bank AS Latvijas filiāle), kas izriet no aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, saņemot aizdevumu EUR 60000 apmērā nekustamā īpašuma /adrese A/, iegādei. Kā redzams no 2008.gada 9.jūnija nekustamā īpašuma pirkuma līguma un 2008.gada 12.jūnija nekustamā īpašuma pirkuma līguma, nekustamais īpašums /adrese A/ tika iegādāts par LVL 40 865.

No prasītāja iesniegtajām bankas konta izdrukām, ir redzams, ka aizdevuma summu EUR 60000 apmērā uz savu bankas kontu saņēma tieši prasītājs.

Nekustamā īpašuma pirkuma summa pārdevējam tika pārskaitīta attiecīgi, konvertējot EUR valūtu uz LVL valūtu pēc attiecīgās dienas bankas noteiktā valūtas komerckursa, un kopējā nekustamā īpašuma pirkuma summa EUR valūtā sastādīja: 11.07.2008. – EUR 23374,80; 16.07.2008. – EUR 31868,46; 11.08.2008. – 2880,76, kopā EUR 58124,02.

Savukārt kā redzams no lietā esošās prasītāja konta Nr./konta numurs/ izdrukas, tad atlikusī kredīta summa tikusi novirzīta sekojošu ar nekustamā īpašuma iegādi, reģistrēšanu, piešķirtā kredīta Nr.2008/1309/HK noformēšanu un atmaksu saistīto maksājumu veikšanai: 11.07.2008. 7,12 EUR zemesgrāmatu izraksta komisija; 11.07.2008. 450,00 EUR 0.75% maksa par resursu sagādi; 16.07.2008. 143,39 EUR LVL 100 komisijas maksa par vienošanās sastādīšanu; 11.08.2008. 7.09 EUR zemesgrāmatu izraksta komisija; kopā 607,60 EUR; 15.08.2008. 252,10 EUR pamatsummas atmaksa (2008.gada augusts); 15.08.2008. 269,73 EUR procentu atmaksa (2008.gada augusts); 15.09.2008. 252,10 EUR pamatsummas atmaksa (2008.gada septembris); 15.09.2008. 277,06 EUR procentu atmaksa (2008.gada septembris); kopā 1050,99 EUR; 06.08.2008. 600,00 EUR /pers. C/ ieskaitījis kontā; 12.08.2008. 786,84 EUR /pers. C/ aizskaitījis no konta; kopā 186.84 EUR.

Pēc augstāk minēto konta debeta un kredīta operāciju atskaitīšanas no kopējās piešķirtās kredīta summas konta Nr./konta numurs/ atlikums uz 2008.gada 15.septembri sastādīja EUR 30,55 apmērā.

Papildus iepriekš minētām izmaksām, saistībā ar nekustamā īpašuma koroborēšanu zemes grāmatā tika veikti valsts nodevas un kancelejas nodevas maksājumi par katru no divām domājamām daļām, kopsummā LVL 829,30.

Saskaņā ar prasītāja konta Nr./konta numurs/ izdrukām aizdevums pa daļām tika ieskaitīts prasītāja bankas kontā Nr./konta numurs/ EUR 60000 apmērā, un ar šiem naudas līdzekļiem varēja rīkoties tikai pats prasītājs: 11.07.2008. - EUR 23831,92; 16.07.2008. - EUR 32011,85; 11.08.2008. - EUR 4156,23, kopā EUR 60000,00.

No prasītāja konta Nr./konta numurs/ darījumu pārskata par laika periodu no 2012.gada 14.augusta līdz 2019.gada 16.augustam, ir redzams, ka kredītsaistību un ar tām saistīto maksājumu segšanai ir novirzīti naudas līdzekļi EUR 6758,35 apmērā, t.sk. 2012.gada 14.augustā EUR 297,79.

Pušu laulība tika šķirta 2012.gada 5.septembrī, savukārt vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem tika noslēgta 2012.gada 6.augustā. Tādējādi, ņemot vērā prasītāja iesniegto pārskatu par prasītāja novirzītajiem naudas līdzekļiem kredītsaistību segšanai pēc laulības iziršanas, atbildētāja piekrīt par laulības iziršanas datumu un par mantas sadales datumu uzskatīt 2012.gada 6.augustu.

Pie šādiem apstākļiem nevar tikt ņemta vērā prasītāja iesniegtā Luminor Bank AS izziņa Nr./izziņas numurs/, kurā atlikusī kredītsaistību summa norādīta uz 2012.gada 1.augustu un neatbilst iesniegtajām bankas izrakstos atspoguļoto kredīta atmaksas transakcijām no 2012.gada 6.augusta.

Atbilstoši transakciju apkopojumam kredītsaistību atlikums (kredīta pamatsumma) uz 2012.gada 6.augustu sastādīja EUR 48605,92 apmērā, kuru laulātie vienojās turpināt kopīgi segt. Neskatoties uz savstarpējo vienošanos un saistībām pret banku, prasītājs kopš 2017.gada 9.jūnija vienpersoniski bez jebkāda tiesiska pamata pārtrauca segt no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/ uzņemtās saistības un atbildētāja kā kopparādnieks ir pilnībā segusi atlikušās saistības pret kreditoru Luminor Bank AS Latvijas filiāle līdz 2019.gada 13.septembrim.

Laika periodā no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim atbildētāja solidāro kredītsaistību un ar to saistīto maksājumu segšanai ir ieguldījusi EUR 44080,91 apmērā.

Savukārt atbildētājs pēc 2012.gada 6.augusta solidāro kredītsaistību un ar to saistīto maksājumu segšanai ir ieguldījis nauda līdzekļus EUR 6758,35 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, procentu maksājumi par kredīta izmantošanu laika periodā no 2012.gada 6.augusta līdz kredītsaistību dzēšanai, kas sastāda EUR 2173,34 apmērā, iekļaujami dalāmajā summā.

Tāpat arī kredīta maksājumu nokavējuma nauda laika periodā no 2012.gada 6.augusta līdz kredītsaistību dzēšanai, kas sastāda EUR 70,33 apmērā, iekļaujama dalāmajā summā.

Konta Nr./konta numurs/ atlikums uz 2012.gada 6.augustu bija EUR 7,66 apmērā.

Kopa segtās kredīta atmaksas izmaksas no 2012.gada 6.augusta līdz kredīta pilnīgai dzēšanai sastāda EUR 50849.59: kredīta pamatsumma EUR 48605,92 + procentu maksājumi EUR 2173.34 + nokavējuma naudas EUR 70,33.

Tā kā aizdevuma līgumu puses ir noslēguši kā solidārie aizņēmēji, tad atbilstoši Civillikuma 1670.pantam viņi ir atzīstami par kopparādniekiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1686.pantu kopparādnieks, kas apmierinājis kreditoru, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību, ja tam nav sevišķu

šķēršļu.

Kopparādnieku savstarpējie norēķini pēc kreditora apmierināšanas izdarāmi pēc vienādu daļu principa.

Tādējādi pēc laulības šķiršanas, atbilstoši pušu savstarpējai vienošanās: kopējās segtās saistības sastāda EUR 50849.59; katra kopparādnieka saistību apmērs pēc vienādu daļu principa sastāda EUR 25424,79; atbildētājas novirzītie līdzekļi kopparāda segšanai sastāda EUR 44080,91; Prasītāja saistības pret atbildētāju par kopparādnieka segtajām saistībām: 50849,59/2-44080,91 - EUR 18656,12.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, 1686.panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 34,panta pirmo daļu, 74., 136.pantu, tiek lūgts tiesu atzīt kredītsaistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/ par atbildētājas un prasītāja pēc 2012.gada 6.augusta par kopīgām saistībām līdzīgās daļās; piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai atlīdzību par kopparādnieka segtajām saistībām, kas iziet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/ EUR 18656,12 apmērā; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai iemaksāto valsts nodevu EUR 889,34 un iemaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,37, ka arī citus tiesāšanās izdevumus, kas radīsies iztiesāšanas laikā.

[7] 2020.gada 5.oktobrī Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas pretprasības pieteikuma grozījumi.

Atbildētāja neapstrīd prasītāja apgalvojumu, ka laulības laikā uzņemtās hipotekārās parādsaistības pret Nordea Bank Finland Plc (šobrīd - Luminor Bank AS Latvijas filiāle), kas izriet no aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/sedza prasītājs no sev piederošā konta. Taču atbildētāja nepiekrīt, ka tas uzskatāms vienīgi par prasītāja ieguldījumu un atbildētāja tajā nav piedalījusies.

Atbildētāja norāda, ka laulības laikā arī strādāja algotu darbu un ar saviem līdzekļiem piedalījās kopīgās mājsaimniecības un bērnu uzturēšanā. Prasītāja ienākumi nebija pietiekoši, lai varētu saņemt hipotekāro aizdevumu, kā rezultātā aizdevuma līgumu Nr./līguma numurs/ar Nordea Bank Finland Plc abi laulātie parakstīja kā līdzaizņēmēji.

Aizdevuma saņemšanas laikā abi laulātie dzīvoja atbildētājai piederošajā nekustamajā īpašumā /adrese B/, un atbilstoši abu pušu mutiskajai vienošanās, kā arī abu pušu faktiskajām veiktajām darbībām atbildētāja sedza visus ar mājsaimniecības vešanu saistītos izdevumus, bet savukārt prasītājs sedza kopīgi uzņemtā hipotekārā kredīta ikmēneša saistību apmaksu.

Ģimenes vajadzībām tika lietota automašīna, kurai degvielu arī nodrošināja tieši atbildētāja, jo ik mēnesi papildus darba algai darba devējs sedza izdevumus par degvielu, proti, atbildētājas lietošanā tika izsniegta degvielas karte, kā atbildētājas materiālais labums pie darba samaksas. Ņemot vērā, ka samaksu par degvielu veica darba devējs, tad atbildētājas bankas izdrukās neparādās šīs izmaksas.

Kā pierādījums tam atbildētājas ieskatā kalpo izdruka no CSDD mājas lapas, kurā redzams automašīnas (TOYOTA CAROLLA VERSO), valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, odometra rādījumi par periodu (no 2008.gada 30.maija līdz 2012.gada 6.augustam). Balstoties uz minētās automašīnas vidējo degvielas patēriņu, CSDD odometra rādījumiem un tā perioda vidējām degvielas cenām saskaņā ar CSP datiem ir veikts degvielas iegādei novirzīto līdzekļu aprēķins, no kura redzams, ka prasītājas ģimenes vajadzībām lietotajai automašīnai segusi izdevumus degvielai vismaz LVL 5,219.45 apmērā, kas attiecīgi sastāda EUR 7426.61. Aprēķins veikts par laika periodu no 31.03.2008. līdz 14.05.2012., kas neietver pārējo kredītsaistības periodu, jo CSDD odometra rādījumi tiek fiksēti tehniskās skatēs laikā, ko veic vienu reizi gadā, kā rezultātā nebija iespējams iegūt precīzus datus par pārējo periodu.

Laulības laikā atbildētāja veikusi naudas līdzekļu pārskaitījumus prasītājam, kas kopsummā sastādīja LVL 1529,00 jeb EUR 2175,57, ko prasītājs izmantojis pēc saviem ieskatiem.

No apkopotiem mājsaimniecības izdevumiem, neieskaitot iepriekš minēto degvielas patēriņu, ko veikusi atbildētāja, kopējā summa laika periodā līdz laulības izšanai, t.i., 2012.gada 6.augustam, atbildētāja kopā ir veikusi maksājumus LVL 11124,25 apmērā, kas sastāda EUR 15828,38.

Kopā atbildētājas ieguldījums laika periodā no 2008.gada 1.jūnija līdz 2012.gada 6.augustam mājsaimniecības izdevumu un degvielas izdevumu segšanai sastāda LVL 16343,70 jeb EUR 23254,99.

Atbildētāja no konta izdrukām veica apkopojumu par ar lietu saistītajām mājsaimniecības vešanas saistītajām izmaksu pierādāmajām pozīcijām, papildus apkopojumā iekļāva nepierādāmās izmaksu pozīciju par bērnu pulciņu apmaksu pirmskolas izglītības iestādē par angļu valodas un dejošanas pulciņiem.

Pie apstākļiem, kad laulātie mutiski bija vienojušies, ka saistības, kas izriet no aizdevuma līguma Nr.2008/1309/HK sedza tieši prasītājs, bet izdevumus, kas saistīti ar kopīgo saimniecību un bērnu uzturēšanu sedz atbildētāja, ir pamats lūgt tiesu aizdevuma atmaksai novirzītās naudas summas līdz 212.gada 6.augustam atzīt par kopīgi segtām saistībām līdzīgās daļās.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktu, 93. un 136.pantu, grozot pretprasību, tiek lūgts tiesu atzīt kredītsaistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/ par atbildētājas un prasītāja pēc 2012.gada 6.augusta par kopīgām saistībām līdzīgās daļās; piedzīt prasītāja par labu atbildētājai atlīdzību par kopparādnieka segtajām saistībām, kas iziet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/, EUR 18656 apmērā; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai iemaksāto valsts nodevu EUR 889,34 un iemaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,37, kā arī citus tiesāšanās izdevumus, kas radīsies iztiesāšanas laikā; atzīt segtās kredītsaistības, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr./līguma numurs/līdz 2012.gada 6.augustam ieskaitot, par atbildētājas un prasītāja kopīgām saistībām un segtām līdzīgās daļās.

[8] 2020.gada 7.oktobrī Rīgas rajona tiesā saņemti prasītāja rakstveida paskaidrojumi par atbildētājas iesniegto pretprasību un prasības grozījumi.

Prasītājs norāda, ka pretprasību pilnībā neatzīst, jo tā pamatota ar nepatiesiem apgalvojumiem par faktiskajiem apstākļiem, un tā neatbilst Civillikumā noteiktajiem laulāto kopīgās mantas dalīšanas pamatprincipiem, kā arī pamatota uz sašaurinātu Civillikuma 1686.panta interpretāciju.

Lietā nav strīda par apstākļiem attiecībā uz laulības noslēgšanu un laulāto mantisko attiecību režīmu laulības laikā. Tāpat nav strīda, ka laulības laikā, izmantojot bankas hipotekāro kredītu, laulātie kopīgi iegādājās nekustamo īpašumu - zemes gabalu /adrese A/, Rīgas rajonā (kadastra Nr. /numurs A/). Kredītā iegādātais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā bija paredzēts laulāto kopīgas dzīvesvietas būvniecībai, un tika reģistrēts uz prasītājas vārda, taču laulātajiem nebija nodoma noteikt to par atsevišķu īpašumu. Laulības laikā faktiski tika segtas hipotekārās saistības vien aptuveni EUR 11650 apmērā no pamatsummas, kas liecina, ka laulātie laulības laikā nebija pilnībā iegādājušies īpašumu.

Nav strīda arī par to, ka no aizdevuma līguma izrietošām laulāto saistībām bija solidārs raksturs attiecībā pret banku, taču atbildētāja kļūdaini norāda, ka prasītājam pamatojoties uz Civillikuma 1686.pantu ir pienākums izmaksāt atbildētājai atlīdzību par kopparādnieka segtajām saistībām.

Pirmkārt, pretēji atbildētājas pretprasībā norādītajam, nekādi pierādījumi lietā neliecina, ka laulātie ar vienošanos būtu vienojušies segt saistības pret banku kopīgi. Tieši otrādi, bankas konta izdruka apliecina, ka laikā no vienošanās noslēgšanas līdz pat 2013.gada oktobrim (vairāk nekā gadu) atbildētāja pilnībā patstāvīgi, neizvirzot pretenzijas prasītājam, sedza saistības pret banku. Tikai 2013.gadā prasītājs pēc atbildētājas lūguma nolēma palīdzēt viņai uz laiku segt saistības pret banku, maldīgi pieņemot, ka šāda rīcība veicinās viņa un laulībā dzimušo meitu saskarsmes izmantošanu, kurai pretojās atbildētāja.

Otrkārt, atbildētāja pretprasību pamatojusi uz Civillikuma 1686.pantu, apzināti citējot tikai daļu no normas teksta, līdz ar ko normu interpretējusi

sašaurināti. Civillikuma 1686.panta normas pilns teksts paredz, ka kopparādnieks, kas apmierinājis kreditoru, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību, ja tam nav sevišķu šķēršļu. Ja samaksājušais kopparādnieks darbojies ļaunā nolūkā, tad viņš ar to zaudē tiesību uz atlīdzību no pārējiem.

Ņemot vērā pušu strīda būtību un atbildētājas faktisko rīcību, šajā strīdā ir acīmredzami gan sevišķi šķēršļi kopparādnieka (atbildētājas) prasības apmierināšanai, gan arī kopparādnieka (atbildētājas) ļauns nolūks.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 31.maija spriedumā lietā Nr.SKC-130/2013 ir detalizēti vērtējis solidāru saistību kopparādnieku norēķināšanās pienākumu un jēdziena "sevišķi šķēršļi" būtību un piepildījis to ar saturu.

Konkrēti, Senāta Civillietu departaments norādījis, ka [sprieduma 7.2] minētajā normā (Civillikuma 1686.pantā) paredzētā norēķināšanās ir kopsakarā ar solidāro saistību, taču tajā neietilpst, jo kopparādnieku savstarpējās norēķināšanās pamats ir solidārās saistības izpildījums no viena kopparādnieka puses.

Ar šo atrunu Senāta Civillietu departaments skaidri norādījis, ka solidāro kopparādnieku savstarpējais norēķināšanās pienākums nav obligāta solidāru saistību komponente, jo tas izriet pakārtoti - no fakta, ka par saistībām norēķinājies viens no kopkreditoriem, tādēļ vērtējot atlīdzināšanas pienākumu, kopsakarā jāvērtē arī kopparādnieku savstarpējās attiecības.

Turpmākajā sprieduma tekstā Senāta Civillietu departaments norāda, ka parasti šie savstarpējie norēķini veicami pēc vienādu daļu principa, ja no apstākļiem neizriet citāds sadalījums. Tas nozīmē, ka ne vienmēr kopparādniekiem ir pienākums norēķināties līdzīgās daļās. Kā izņēmumu, kas izslēdz kopparādnieku savstarpējo norēķināšanos, likumdevējs noteicis „sevišķus šķēršļus", taču nav tos konkretizējis.

Tiesību teorijā atzīts, ka likumos pielietotie jēdzieni atšķiras ar dažādu - pieaugošu vai krītošu saturisko noteiktību. Jēdzieni varbūt viennozīmīgi, kuru nozīme noteikta vai nu ar pašas lietas dabu, vai arī noteikta ar normatīvo aktu, gan arī ar zināmu abstrakcijas pakāpi. Jēdzienus ar relatīvu, izplūdušu saturisko kodolu sauc par atklātiem vai nenoteiktiem tiesību jēdzieniem (piemēram, taisnības apziņa, tiesiskā kultūra u.c.). Nenoteikta satura tiesību jēdzienu ieviešana, nozīmē, ka likumdevējs apzināti izvairījies no noteiktu pazīmju uzskaitījuma un nav vēlējies ierobežot attiecīgās normas piemērošanas sfēru, dodot plašāku rīcības brīvību tās piemērotajam.

Atklātie tiesību jēdzieni ar saturu jāpiepilda likuma piemērotājam, analizējot konkrētās normas kontekstu un konkrēto gadījumu. Tādējādi tiesību piemērotājam ir dotas tiesības konkrētajam gadījumam izraudzīties vistaisnīgāko noregulējumu.

Tātad Civillikuma 1686.panta pirmās daļas tiesiskā sastāva pazīme „sevišķie šķēršļi" ir atklāts juridisks jēdziens, kura saturs jānoskaidro tiesību normas piemērotājam likuma un konkrētā gadījuma kontekstā.

Senāta Civillietu departamenta izskatītajā lietā tika vērtēts kopparādnieka pienākums izmaksāt atbilstošu atlīdzību otram kopparādniekam, kurš bija no aizdevuma saņemtos līdzekļus izlietojis savām vajadzībām. Lietas izskatīšanas gaitā tiesa noskaidroja, ka bankas aizdotā nauda nav izmantota atbildētāju (kopparādnieku) personīgajām vajadzībām.

Tā kā šajā lietā nav strīda par no aizdevuma līguma iegūto līdzekļu izlietošanu īpašuma gabalu /adrese A/, Rīgas rajonā (kadastra Nr. /numurs A/) iegādei, lietas faktiskie apstākļi, kas raksturo strīdu starp pusēm ir analoģiski Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 31.maija spriedumā lietā Nr.SKC-130/2013 norādītajiem.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto, prasītājs uzskata, ka vērā ņemams ir arī spriedumā SKC- 130/2013 dotais faktisko apstākļu vērtējums. Lai piepildītu nenoteikto juridisko jēdzienu „sevišķi šķēršļi", pamatoti kā argumentu izmantojusi aizdevuma attiecībām raksturīgo tiesisko regulējumu, tādējādi sasniedzot interpretācijas mērķi - jēdziena lietderīgu, saprātīgu un taisnīgu piemērošanu. Noteikt kopparādnieku savstarpējos norēķinus pēc vienādu daļu principa situācijā, kad aizdevums nonācis tikai viena kopparādnieka mantā, kura interesēs un labā tas izlietots, Senāta ieskatā, nebūtu saprātīgākais un taisnīgākais konkrētā gadījuma noregulējums.

Arī šajā lietā viss bijušo laulāto iegādātais īpašums pilnībā nonāca atbildētājas valdījumā, kura par spīti strīdam, īpašumu pārdeva, pirms tam vēl sedzot saistības pret banku, prasītājs uzskata, ka pretprasība noraidāma tādēļ, ka šajā lietā konstatējami Civillikuma 1686.pantā ietvertais izslēdzošais nosacījums "sevišķi šķēršļi", kas atbrīvo saistību kopdalībnieku no norēķināšanās pienākuma ar kopparādnieku, kas vienpersoniski guvis faktisko labumu no darījuma.

Papildus Civillikuma 1686.panta pirmajā daļā ietvertajam izslēdzošajam nosacījumam, panta otrajā daļā ietverts papildu pamats solidāru saistību kopparādnieka atbrīvošanai no norēķināšanās pienākuma ar otru kopparādnieku.

Civillikuma 1686.panta otrā daļa nosaka, ja samaksājušais kopparādnieks darbojies jaunā nolūkā, tad viņš ar to zaudē tiesību uz atlīdzību no pārējiem.

No atbildētājas iesniegtās pretprasības ir redzams, ka atbildētāja segusi no aizdevuma līguma izrietošās saistības pret banku 2019.gada septembrī, savukārt no šiem paskaidrojumiem pievienotā Rīgas rajona tiesas Stopiņu novada zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs C/izdrukas, ir redzams, ka atbildētāja strīdus nekustamo īpašumu pārdevusi prāvas laikā - 2019.gada decembra mēnesī par kopējo pirkuma cenu EUR 31000, kas ir ievērojami zemāk līdzvērtīga īpašuma pārdošanas cenai.

Ņemot vērā, ka saistību dzēšanas laikā un īpašuma atsavināšanas brīdī starp pusēm jau norisinājās tiesvedība tieši par šī īpašuma piederību un saistību izpildes kārtību, atbildētājas rīcība liecina par ļaunprātīgu nevēlēšanos atrisināt strīdu tiesiskā ceļā, bet gan radīt tādus faktiskos apstākļus, kas izslēgtu prasītāja celtās prasības apmierināšanu un papildus dotu atbildētājai, iegūstot līdzekļus saistību segšanai no nekustamā īpašuma atsavināšanas, vienlaicīgi iedzīvoties uz prasītāja rēķina, ceļot prasību par saistību kopparādnieka norēķina veikšanu.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības, un Civillikuma 2391.pants regulējums aizliedz personai netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķinu.

Visi lietas apstākļi to savstarpējā kontekstā liecina, ka prasītājs nav guvis nekādu labumu no aizdevuma līgumā saņemtajiem finanšu līdzekļiem, tieši otrādi prasītājs neiegūstot īpašuma tiesības no iegādātā īpašuma, jau ir sedzis saistības pret banku EUR 22958 apmērā (tai skaitā laulības laikā EUR 16200 + pēc laulības šķiršanas EUR 6758,35) apmērā. Savukārt atbildētāja, ne vien ir vienīgais labuma guvējs no šī laulības laika darījuma, bet arī tiesas strīda laikā veic apzinātas darbības, lai saņemtu papildus labumu no prasītāja.

Apmierinot atbildētājas prasību, tiktu radīta situācija, kurā (ņemot vērā ienākumu no īpašuma atsavināšanas) prasītāja personisko līdzekļu apmērs, ko viņš novirzījis saistību segšanai pret banku būtu aptuveni EUR 41614 (Bankai jau veiktie maksājumi plus pretprasības summa), bet atbildētāja no šī darījuma būtu nopelnījusi EUR 3676 (Bankai veiktie maksājumi (laulības laikā EUR 1900 + viņas aprēķinātā saistību daļa EUR 25424,80) - (mīnus) īpašuma atsavināšanas cena EUR 31000). Šāda saistību izpildes kārtība liecina par acīmredzamu atbildētājas iedzīvošanās nodomu. Pie tam, šajā aprēķinā nav ņemts vērā, ka strīdus īpašumu izsoles procesā būtu bijis iespējams pārdot par augstāku cenu.

Šādi apstākļi acīmredzami liecina par atbildētājas ļaunu nolūku ar mērķi iedzīvoties uz prasītāja rēķina, ir pretrunā ar Civillikuma 1. un 2391.panta regulējumu, un ir atzīstami par Civillikuma 1686.panta otrajā daļā norādīto apstākli, kas atņem saistību kopparādniekam tiesības prasīt atlīdzību no pārējiem kopparādniekiem.

Turklāt ņemams vērā, ka aizdevuma līgumā norādītais saistību izpildes gala termiņš (līgumā - pēdējā atmaksas diena) ir 2028.gada 15.maijs. Neskatoties uz minēto, atbildētāja izpildījusi saistības pret banku 2019.gada septembrī. No lietā iesniegtiem pierādījumiem neizriet, ka prasītājs jebkad būtu uzņēmies pienākumu segt solidārās saistības pret banku pirms aizdevuma līgumā norādītā datuma.

Solidāru saistību kopparādnieka rīcība, atmaksājot kopīgas saistības 8.5 gadus pirms termiņa, nekādā veidā negroza citu kopparādnieku saistību izpildes termiņus.

Saistību izpilde tiesas ceļā ir iespējama tikai attiecībā uz saistībām, kuru izpildes termiņš jau ir iestājies, bet no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildes termiņš ir 2028.gads.

Prasījumi pret solidāro kopparādnieku pirms aizdevuma līgumā norādītā termiņa būtu pieļaujami tikai tādā gadījumā, ja puses būtu labprātīgi noslēgušas attiecīgu vienošanos vai puses veiktu laulības laikā iegūtās mantas sadali atbilstoši Civillikuma noteikumiem (labprātīgi vai tiesas ceļā), kas norādīti prasītāja prasībā-vispirms norēķinoties ar kopīgās mantas kreditoriem un tikai tad sadalot atlikušo mantu. 2012.gada 6.augustā noslēgtās un prasītāja apstrīdētās vienošanās tekstā puses vispār nav risinājušas jautājumu par saistību izpildes kārtību, savukārt kopīgās mantas sadali tiesas ceļā atbildētāja ir apzināti padarījusi neiespējamu.

Līdz ar minēto, prasītāja ieskatā atbildētājas pretprasība noraidāma arī tādēļ, ka prasītājs nekad nav uzņēmies atmaksāt no aizdevuma līguma izrietošās saistības pirms līgumā norādītā termiņa, un uz lietas izskatīšanas brīdi nav iestājies aizdevuma līgumā norādītā aizdevuma pēdējā atmaksas diena - 2028.gada 15.maijs.

Atbildētājs atsaukšanās uz prasītāja amatpersonas deklarācijās norādīto informāciju - kredītsaistību esamību pret banku, nekādā veidā nav interpretējama kā atbildētājas prasības atzīšana. Ziņas par amatpersonas reģistrētajām kredītsaistībām ir norādāmas amatpersonas deklarācijās, vadoties pēc Latvijas Bankas Kredītu reģistrā norādītās informācijas, nevis, vērtējot personas subjektīvo attieksmi pret šādu saistību segšanas pienākumu. Līdz ar to, amatpersonas deklarācija nevar tikt uzskatīta par attiecināmu pierādījumu strīdos starp bijušiem laulātajiem par laulības laikā uzņemto saistību izpildes kārtību.

Prasītājs cēlis prasību 2019.gada 27.maijā, lūdzot tiesu atzīt pārspēkā neesošu laulāto noslēgtās notariālās vienošanās 10.punktu, noteikt laulāto kopīgās mantas statusu nekustamajam īpašumam /adrese A/, kā arī sadalīt laulāto kopīgo mantu tiesas ceļā atbilstoši Civillikuma noteikumiem. Celtā prasība atzīstama par īpašuma tiesību strīdu, kura laikā prasītāja intereses, neatkarīgi no iespējamiem tiesas piemērotiem nodrošinājumiem, tiek aizsargātas ar Civillikuma 4.pakašnodaļas III daļas (īpašuma prasība) regulējumu.

Atsaucoties uz Civillikuma 1055., 1056.pantu, tiek norādīts, ka prasītājs uztur sākotnējā prasībā izteiktos prasījumus attiecībā uz 2012.gada 6.augustā noslēgtās vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem 10.punkta atzīšanu pārspēkā neesošu un laulāto kopīgas mantas sastāva noteikšanu un sadali, tomēr prasījumu, kas sākotnēji izteikts kā lūgums tiesai pārdot laulāto kopīgā mantā ietilpstošo īpašumu izsolē, prasītājs groza tā, lai tas vislabāk atbilstu civiltiesiskajiem laulāto mantas sadales principiem.

Ņemot vērā, ka prasītāja sākotnējais prasījums bijis vērsts uz to, lai no laulības laikā iegādātā īpašuma pārdošanas maksimāli segtu laulības laikā uzņemtās saistības pret banku, prasītājam nepretendējot uz mantas atlikumu, kā arī ņemot vērā, ka atbildētāja, gan pārdevusi īpašumu, gan segusi laulības laikā uzņemtās aizdevuma saistības pret banku, prasītājs uzskata, ka atbildētāja, neatkarīgi no motivācijas un darbību secības, ar šādu rīcību faktiski izpildījusi darbības, kas vērstas uz aizdevuma segšanu no īpašuma pārdošanas ienākumiem. Pie tādiem apstākļiem, prasītājs uzskata, ka laulības laikā uzņemtie parādi ir segti no laulāto kopīgas mantas atsavināšanas ienākumiem, līdz ar to laulāto kopīgas mantas sadales darbības ir veiktas (notikušas), un prasītājam nav no laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret atbildētāju. Apstākļos, kad atbildētāja vienpersoniski pārdevusi kopīgā mantā ietilpstošo strīdus īpašumu prāvas laikā, izslēdzot iespēju noteikt atbilstošu tirgus cenu izsoles procesā, atbildētāja atbilstoši Civillikuma 1055. un 1056.pantam, atbild kā ļaunticīgs valdītājs, tādēļ nevar atsaukties uz īpašuma pārdošanas cenas un saistību atlikuma summas starpību.

Pamatojoties uz Civillikuma 1055., 1056., 1686.pantu, Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 31.maija spriedumu lietā Nr.SKC-130/2013, Civillikuma 96.pantu, 109.panta trešo un ceturto daļu, 756., 733., 1075., 1427., 1417., 1592., 2391., 1445.pantu, Civilprocesa likuma 34., 74.panta trešo daļu, 128., 214.pantu, tiek lūgts tiesu atzīt par spēkā neesošu starp atbildētāju un prasītāju 2012.gada 6.augustā noslēgtās vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem 10.punktu; atzīt, ka nekustamais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr. /numurs A/, ietilpst šķirto laulāto – atbildētājas un prasītāja kopīgas mantas sastāvā, un noteikt prasītājam un atbildētājai katram tiesības uz ½ no kopīgajā mantā ietilpstošā īpašuma; atzīt, ka laulāto kopīgās mantas sadale ir notikusi no nekustamā īpašuma /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr. /numurs A/, pārdošanas cenas dzēšot atbildētājas un prasītāja hipotekārā kredīta saistības pret Luminor Bank AS Latvijas filiāli, kas izriet no 2008.gada 30.maijā laulāto kopīgi noslēgtā aizdevuma (kredīta) līguma Nr.2008/1309/HK, un prasītājam nav no laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret atbildētāju; piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam tiesāšanās izdevumus.

[9] 2020.gada 12.oktobrī Rīgas rajona tiesā saņemti trešās personas rakstveida paskaidrojumi par celto prasību.

Ar 2008.gada 30.maijā aizdevuma (kredīta) līgumu Nr. /līguma numurs/ piešķirtais aizdevums EUR 60000,00 apmēra tika ieskaitīts uz prasītāja vārda bankā atvērtajā norēķinu kontā Nr. /konta numurs/, kas saskaņā ar aizdevuma līguma nosacījumiem ir aizdevuma atmaksas konts.

Aizdevums aizņēmējiem tika izmaksāts sekojošajā kārtībā: 11.07.2008. – EUR 23831,92; 16.07.2008. – EUR 32011,85; 11.08.2008. – EUR 4156,23.

Līdz 2012.gada 6.augustam aizdevuma atmaksa tika veikta bez kavējumiem saskaņā ar aizdevuma atmaksas grafiku ir veikti pamatsummas maksājumi EUR 11394,08 apmērā un līgumisko procentu maksājumi EUR 4859,62 apmērā, kopā EUR 16253,70.

Līdz ar to uz 2012.gada 6.augustu neatmaksātais aizdevums bija vienāds ar EUR 48605,92.

Aizdevuma atmaksas konta Nr. /konta numurs/ izrakstā redzams, ka līdz 2012.gada 6.augustam iemaksas kontā veicis tikai prasītājs.

Savukārt sākot no 2012.gada 6.augusta iemaksas aizdevuma atmaksas kontā Nr./konta numurs/ veica gan prasītājs, gan atbildētāja. Bet ņemot vērā, ka starp prasītāju un atbildētāju tika veikti arī savstarpēji darījumi-maksājumi, nav iespējams apgalvot, cik lielā apjomā saistības atmaksāja tieši prasītājs vai atbildētāja.

Pamatojoties uz neatsaucamu paziņojumu par aizdevuma priekšapmaksu, 2019.gada 13.septembrī no norēķinu konta Nr./konta numurs/, kas atvērts uz atbildētājas vārda, tika veikta aizdevuma pamatsummas EUR 27163,94 un aprēķināto procentu EUR 10,66, kopā EUR 27174,60 apmaksa, kā rezultātā no aizdevuma līguma izrietošās saistības ir dzēstas pilnā apjomā. Tāpat ir dzēstas bankas hipotēkas, kas tika nostiprinātas zemesgrāmatā attiecībā uz nekustamajiem īpašumiem: /adrese A/, kadastra numurs: /numurs A/, un /adrese B/, kadastra Nr. /numurs B/.

[10] 2020.gada 14.oktobrī tiesā saņemti prasītāja rakstveida paskaidrojumi par pretprasības pieteikuma grozījumiem un 2020.gada 16.oktobrī tiesā saņemti paskaidrojumu papildinājumi.

Prasītājs norāda, ka nepiekrīt atbildētājas pretprasības norādītajiem argumentiem, pretprasību un pretprasības grozījumus pilnībā neatzīst.

Atbildētājas sagatavotajos pierādījumos par faktiski veiktajām darbībām mājsaimniecības izdevumu vešanā vērojama virkne uzskaitījumu, kas sagatavoti nepamatoti vai arī norādīti sev izdevīgā veidā - maksājumu izdrukas par izdevumiem kādam /pers. E/ par datoru (četri maksājumi), maksājums 4x2h par vindsērfinga pie LV labākā instruktora /pers. F/, GE MONEY /pers. D/līzinga (vismaz 35 maksājumi) par Dell Inspiron datoru (nav ticis lietots ģimenē) un Samsung telefonu (atbildētājas personiskā ierīce), CSDD izdevumu, ???? un KASKO apdrošināšanas polišu apmaksa, žurnālu e-kiosks un Elkor Plaza veikto pirkumu maksājumi, Neste Latvija SIA bilances atjaunošanas regulāri maksājumi, antivīrusu programmas maksājums un atbildētājas

LMT telefona Nr./telefona numurs/ rēķinu regulāras apmaksas (ne mazāk kā četrdesmit) nav attiecināmas uz atbildētājas norādītajiem ar mājsaimniecības vešanu saistītajiem izdevumiem. Tāpat, pielikumā iekļautās bērnudārza pulciņu izmaksas LVL 720,00 atbildētāja ir pieskaitījusi saviem izdevumiem, lai arī neviens maksājums par to neliecina. Pie tam, izmaksu konstanta ikmēneša summa četru gadu garumā nav statistiski ticama, ņemot vērā pulciņu dažādību ik gadu, ekonomiskās situācijas iespējamo ietekmi uz pakalpojumu izmaksām laika periodā, bērnudārza apmeklējuma iespējamo neregularitāti (slimošana, brīvdienas utml.). Ne reti šāda rakstura pakalpojumu izmaksas ir apmaksājis arī prasītājs, norēķinoties ar skaidriem naudas līdzekļiem uz vietas izglītības iestādē.

Pamatoti izdevumi mājsaimniecības vešanā, prasītāja ieskatā būtu uzskatāmi tikai norēķini ar DzīKS Temps, Baltcom, Latvenergo, Latvijas Gāzi un par meitas ēdināšanu.

Atbildētāja tiesai atspoguļo informāciju maldinoši uzskaitījumā par atbildētājas veiktajiem naudas līdzekļu pārskaitījumiem prasītājam, kas kopsummā sastādot LVL 1529,00, ko prasītājs izmantojis pēc saviem ieskatiem.

Tā, piemēram, 10.01.2012. gadā veiktais pārskaitījums LVL 300,00 apmērā prasītājam ar norādīto maksājuma mērķi "aizdevums līdz 10.februārim" ticis uzskaitīts, bet nevienā no pozīcijām nav atspoguļots, ka prasītājs šādu summu atbildētājai arī norādītajā datumā (10.02.2012) ir atgriezis.

Tāpat atbildētāja nav atspoguļojusi virkni maksājumu, ko prasītājs pārskaitījis vai veicis maksājumus par atbildētājas pakalpojumiem šajā laika periodā, kopsummā LVL 1785,00 apmērā, kā arī uzdevusi it kā par saviem izdevumiem maksājumus LVL 699,00 apmērā, kuri pa tiesībā ir atbildētājas atgriezti prasītājam par konkrētu veiktu rīcību, maksājuma mērķī to arī pamatojot.

Tādējādi, no atbildētājas it kā aprēķinātās summas LVL 1529,00 apmērā, ko tā pārskaitījusi prasītājam, faktiskā maksājumu summa atbildētājai veido negatīvu bilanci - mīnus LVL 676,00.

Atbildētāja sagatavotajā pierādījumā par automašīnas Toyota Corolla Verso, /reģistrācijas numurs/, nobraukuma vēsturi un datu aprēķinu-kopsavilkumu par degvielas izmaksām it kā ģimenes vajadzību lietošanai, prasītājs uzsver, ka šāds auto ģimenes ikdienas dzīvē šāda auto lietošana tika izmantota reti. Bērnu pirmsskolas un skolas izglītības, ārpusklašu interešu pulciņu norises vietas un tuvāko radinieku (vecāku, brāļu un māsu) dzīves vietas atradās laulāto dzīvesvietas tiešā tuvumā. Prasītājs savu nokļūšanu uz darba vietu organizēja patstāvīgi, izmantojot sabiedrisko vai dienesta transportu. Tāpat prasītājs nenoliedz, ka pēc atbildētājas lūguma, regulāri ir palīdzējis veikt ar šo automašīnu saistītu izdevumu apmaksu (????, KASKO apdrošināšanas, degviela, servisa pakalpojumi), kas kopumā sastāda LVL 701,48.

Tāpat, līdz šim puses nav iekļāvušas aprēķinos 2008.gada 16.aprīlī veiktās drošības naudas (pirmās iemaksas) LVL 1000,00 apmēru, kuru tieši prasītājs nodrošināja no sava konta līdzekļiem (skaidras naudas izmaksa), samaksājot to zemes gabala pārdevējam SIA "/SIA nosaukums/", /adrese/. Turpinot formēt pirkuma līgumu, īpašuma pārdošanas cena tika samazināta par šo pirmās iemaksas summu. Tādējādi prasītāja faktiskais ieguldījums šī nekustama īpašuma nomaksā ir vēl lielāks. Protams, šāda veida dokuments nav pieejams prasītājam, bet tam būtu jāatrodas atbildētājas lietā par īpašuma pirkumu.

Iesniegtajos pretprasības pieteikumu grozījumos, atbildētāja apgalvo, ka atbilstoši abu pušu mutiskajai vienošanās, kā arī abu pušu faktiskajām veiktajām darbībām atbildētāja sedza visus ar mājsaimniecības vešanu saistītos izdevumus, bet savukārt prasītājs sedza kopīgi uzņemtā hipotekārā kredīta ikmēneša saistību apmaksu. Prasītājs norāda, ka tas neatbilst patiesībai, jo gan kredītsaistību maksājumus, gan mājsaimniecību izdevumu maksājumu veica abas puses. Pie tam, papildus ievērojamām segto kredītsaistību atšķirībām laulāto kopdzīves laikā, arī prasītāja pielikumos iekļautie regulārie karšu maksājumu darījumi dažādos segmentos (apdrošināšana, bērnu izglītība, ikdienas izdevumi par pārtiku (norādīti tikai darījumi dzīvesvietas tuvumā ģimenes izmantotajos veikalos un skaidras naudas izņemšanas vietās), atpūta un izklaides, auto serviss utml.) apliecina, ka prasītājs ir regulāri turpinājis iesaistīties ģimenes uzturēšanā ar saviem līdzekļiem.

Prasītājs nav spējis veikt kādus individuālus uzkrājumus, ko apliecinātu arī attiecīgo kontu analīze. Pielikumos nav uzskaitīta visa informācija, piem., norēķini no prasītā konta Nr. /konta numurs/ par summu LVL 11406,34, kas kopējo mājsaimniecībā izlietoto līdzekļu apjomu tikai palielinātu.

Prasītājs norāda, ka ne tikai šajā lietā atbildētāja manipulē ar skaitļiem un faktiem. Ar šo lietu saistāmajā atbildētājas vienkāršotās procedūras lietā pret prasītāju par naudas piedziņu, Kurzemes rajona tiesa 2019.gada 30.augustā lietas Nr.C33331419 spriedumā atzina patiesībai neatbilst prasītājas apgalvojums, ka prasītājs atlikušos naudas līdzekļus EUR 1095,30 novirzījis savām vajadzībām, tai skaitā, iespējams, apmaksājot savas saistības un citus tēriņus un, ka prasītājs brīvi var rīkoties ar naudas līdzekļiem, kas atrodas bankas kontā. Patiesībai neatbilst atbildētājas apgalvojums rakstveida paskaidrojumos par to, ka atbilstoši 2012.gada 6.augusta Vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem 10.punktam puses vienojušās šīs saistības turpmāk segt kopīgi, maksājumus veicot vienādās daļās. Kā redzams no vienošanās teksta, tad 10.punktā noteikts, ka laulātie vienojas, ka līdz ar šīs vienošanās parakstīšanu katra laulātā īpašumā kā atsevišķa manta paliek visa kustama un nekustama manta, kas reģistrēta uz katra laulātā vārda. Ne šajā, ne arī kādā citā vienošanās punktā nav ietverta pušu vienošanās attiecībā uz aizdevuma atmaksu. Vēl jo vairāk, šīs kredītsaistības vispār vienošanās tekstā nav pieminētas. Par atbildētājas negodprātību, ceļot šo prasību tiesā, tiesas ieskatā liecina tas, ka atbidētāja sākotnējā prasības pieteikumā vispār nav norādījusi uz apstākļiem saistībā ar aizdevuma līgumu un tā atmaksas kārtību. Vērtējot lietas faktiskos apstākļus (vienošanās tekstu) kontekstā ar pušu patieso nodomu, Senāta doto likuma normu piemērošanas skaidrojumu, kā arī Civillikuma 1427. un 1417.panta regulējumu, secināms, ka starp laulātajiem 2012.gada 6.augustā noslēgtajā vienošanās 10.punktā ietvertās vienošanās priekšmets ir tik nenoteikts, ka puses nav varējušas apzināties darījuma sekas un paust saskanīgu gribas izteikumu, tādēļ šī vienošanās (2012.gada 6.augusta vienošanās 10.punkts) nav spēkā. Vienlaicīgi, arī Civillikuma 1592.pantā norādīts, ka neviens līgums, kas veicina kaut ko pretlikumīgu, netikumīgu vai negodīgu, nesaista. Tāpat arī Civillikuma 2391.pants norāda, ka nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķinu.

Pēc laulības šķiršanas prasītājs ir vairākkārtīgi mēģinājis risināt jautājumu par saistību attiecināšanu uz atbildētājas kā nekustamā īpašuma ieguvēju, taču negūstot atsaucību no atbildētājas, prasītājs vērsās tiesā, lai šo situāciju atrisinātu un izslēgtu atbildētājas iespēju vērsties ar nepamatotām prasībām par naudas līdzekļu piedziņu. Prasītājs uzsver, ka nepretendē ne uz savu ieguldījumu laulāto dzīves laikā, ne atlikumu pēc mantas sadales, ja tāds veidotos.

Prasītājs uzskata, ka nebūtu jāvērtē pušu iesniegtā informācija kā ievērojami atšķirīgs ieguldījums ārpus hipotekārā kredīta saistību kārtošanas, jo to apkopošana galvenokārt ir bijusi selektīva un ir līdzvērtīga abām pusēm, kā arī daudz darījumu ir veikti izmantojot skaidrus naudas līdzekļus, kas sarežģītu noteikt faktisko to izlietojuma mērķi,

Pamatojoties uz Civillikuma 96., 109.panta trešo un ceturto daļu, 756., 733., 1075., 1427., 1417., 1592., 2391., 1445.pantu, Civilprocesa likuma 34., 74.panta trešo daļu, 128., 214.pantu, tiek lūgts tiesu noraidīt atbildētājas prasījumu par segto kredītsaistību, kas izriet no 2008.gada 30.maija aizdevuma līguma Nr.2008/1309/HK līdz 2012.gada 6.augustam ieskaitot par atbildētājas un prasītāja kopīgām saistībām un segtām līdzīgās daļās.

[11] 2021.gada 25.janvārī Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas pretprasības pieteikuma precizējumi, kuros tiek norādīts, ka atbildētāja neatzīst prasītāja prasību par 2012.gada 6.augustā noslēgtās vienošanās 10.punkta atzīšanu par spēkā neesošu.

Vienošanās tika noslēgta un parakstīta kā notariālais akts.

Atsaucoties uz Notariāta likuma (redakcijā, kas bija spēkā 2012.gaga 6.augustā) 82.1pantu (24.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā

01.01.2003.), 87.1pantu (24.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.), 87.3pantu (20.12.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.01.2008.), 88.pantu (24.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.), tiek norādīts, ka prasītājs lietā nav iesniedzis pierādījumus, kas liecinātu, ka, sastādot notariālo aktu, būtu pārkāpti kādi no augšminētajiem Notariāta likuma pantu nosacījumiem.

Atbildētāja uzskata, ka ar vienošanās 11.punktu nepārprotami tika vēl papildus nostiprināta abu pušu vienošanās par kopīgās mantas labprātīgo sadali.

Pušu kopdzīvē /datums/dzima meita /pers. G/ un laulībā /datums/dzima meita /pers. H/. Lietā nav strīdu par to, ka pušu laulības laikā bija kopīga saimniecība, katrs no pusēm piedalījās ar saviem naudas līdzekļiem ģimenes kopīgo ikdienas vajadzību nodrošināšanā, tajā skaitā tika segtas kopīgās kredīta saistības, savukārt atbildētāja vēl papildus ar savu darbu nodrošināju abu bērnu aprūpi un rūpējās par mājsaimniecībā nepieciešamo darbu veikšanu. Arī prasītājs rakstveida paskaidrojumos atzina, ka gan kredītsaistību maksājumus, gan mājsaimniecības izdevumus sedza abas puses.

Atbildētāja uzskata, ka kopīgās kredīta saistības, kas tika dzēstas laulības laikā līdz 2012.gada 6.augusta noslēgtajai vienošanās, ir dzēstas līdzīgās daļās par kopīgiem naudas līdzekļiem.

Kā redzams no prasītāja amatpersonas deklarāciju izdrukām par laiku no 2013.gada līdz 2018.gadam ieskaitot, prasītājs katru gadu norādīja, ka viņam ir kredīta saistības. No lietai pievienotajiem prasītāja bankas konta izrakstiem ir redzams, ka pēc 2012.gada 6.augustā noslēgtās vienošanās, prasītājs vairāk kā 4 gadus turpināja veikt maksājumus savas vienas puses apmērā, lai dzēstu kopīgās kredīta saistības.

Laikā no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim ir segtas kredītsaistības: atbildētāja EUR 44 080,91, prasītājs EUR 6758,35 apmērā.

Bankas iesniegtajā izziņā par kredīta atlikumu uz 2012.gada 6.augusta vienošanās parakstīšanas dienu nav iekļauti nākošajos periodos veikto procentu maksājumu un nokavējuma maksājumu summas. Atbildētāja norāda, ka laikā no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim kopīgās kredītsaistības ir segtas EUR 50839,26 kopsummā. Tātad, katram būtu bijis jāsamaksā EUR 25419,63 un atbildētāja prasītāja vietā ir samaksājusi EUR 18661,28, jo atbildētāja samaksāja EUR 44080,91, bet prasītājs EUR 6758,35.

Pamatojoties uz Civillikuma 1403., 1404., 1405., 1427., 1428., 1431., 1587.pantu, Notariāta likuma 82.1, 87.1, 87.3, 88.pantu, Civilprocesa likuma 40., 41., 92., 93.pantu tiek lūgts tiesu noraidīt prasītāja prasību; iekļaut bijušo laulāto prasītāja un atbildētājas kopmantas sastāvā viņu kopīgās kredītsaistības, pamatojoties uz 2008.gada 30.maija noslēgto aizdevuma līgumu Nr./līguma numurs/; sadalīt līdzīgās daļās kopīgās kredītsaistības par laiku no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim, pamatojoties uz 2008.gada 30.maijā noslēgto aizdevuma līgumu Nr./līguma numurs/; piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai atbildētājas pārmaksāto daļu no kopīgām kredītsaistībām EUR 18661,28, pamatojoties uz 2008.gada 30.maijā noslēgto aizdevuma līgumu Nr./līguma numurs/; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

[12] Tiesas sēdē prasītājs celto prasību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem un lūdza apmierināt, bet atbildētājas celto pretprasību neatzina un lūdza noraidīt uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem pamatiem.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve celto pretprasību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem un lūdza apmierināt, bet prasītāja celto prasību neatzina un lūdza noraidīt uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem pamatiem.

Motīvu daļa

[13] Noklausījusies tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma, bet pretprasība ir apmierināma daļēji.

[14] Lietā nodibināti šādi faktiskie apstākļi:

[14.1] Starp pusēm 2003.gada 29.martā reģistrēta laulība. Puses laulības līgumu nebija noslēgušas, līdz ar to starp pusēm pastāvēja laulāto likumiskās mantiskās attiecības.

[14.2] Puses kā kopparādnieki 2008.gada 30.maijā ar trešo personu lietā noslēgušas aizdevuma (kredīta) līgumu Nr.2008/1309/HK (turpmāk – aizdevuma līgums) ar mērķi – nekustamā īpašuma /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr./numurs A/, kas reģistrēts Stopiņu pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/, iegādei un aizņēmēja personīgo ieguldījumu nekustamajā īpašumā dzīvoklī Nr. /adrese B/, kadastra Nr./numurs B/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/, refinansēšanai.

[14.3] Puses laulības laikā iegādājās nekustamo īpašumu /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr./numurs A/, kas reģistrēts Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatas nodaļas Stopiņu pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/(turpmāk – strīdus nekustamais īpašums), atbildētājai noslēdzot pirkuma līgumus 2008.gada 9. un 12.jūnijā. Strīdus nekustamais īpašums tika reģistrēts zemesgrāmatā uz atbildētājas vārda.

[14.4] Pušu laulība tika šķirta 2012.gada 5.septembrī. Laulības šķiršanas procesa ietvaros 2012.gada 6.augustā puses noslēdza vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem (turpmāk – vienošanās).

[14.5] Uz 2012.gada 6.augustu nesegto saistību, kas izriet no aizdevuma līguma, apmērs sastādīja EUR 48605,92.

[14.6] 2019.gada 13.septembrī no aizdevuma līguma izrietošās saistības ir dzēstas pilnā apjomā.

[14.7] Atbildētāja ir atsavinājusi strīdus nekustamo īpašumu, 2019.gada 2. un 3.decembrī noslēdzot pirkuma līgumus.

[15] Prasītājs lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošu vienošanās 10.punktu; atzīt, ka strīdus nekustamais īpašums ietilpst pušu kā laulāto kopīgas mantas sastāvā un noteikt prasītājam un atbildētājai katram tiesības uz ½ no kopīgajā mantā ietilpstošā īpašuma; atzīt, ka laulāto kopīgās mantas sadale ir notikusi no strīdus nekustamā īpašuma pārdošanas cenas dzēšot pušu hipotekārā kredīta saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, un prasītājam nav no laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret atbildētāju.

Atbildētāja lūdz tiesu atzīt no aizdevuma līguma izrietošās saistības, kas segtas līdz 2012.gada 6.augustam, par laulāto kopīgām saistībām, segtām līdzīgās daļās; no aizdevuma līguma izrietošās saistības iekļaut laulāto kopīgās mantas sastāvā; sadalīt līdzīgās daļās no aizdevuma līguma izrietošās saistības par laiku no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim; piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai atbildētājas no aizdevuma līguma izrietošajām saistībām pārmaksāto daļu EUR 18661,28.

[16] Vienošanās 10.punkts paredz, ka laulātie vienojas, ka līdz ar šīs vienošanās parakstīšanu katra laulātā īpašumā kā atsevišķa manta paliek visa kustama un nekustama manta, kas reģistrēta uz katra laulātā vārda.

Prasītāja ieskatā, noslēdzot vienošanos, pusēm nebija nodoma noteikt strīdus nekustamo īpašumu par kāda laulātā atsevišķu mantu un vienošanās tekstā nav atrodamas norādes uz laulāto kopīgās mantas sastāvu. Vienošanās saturā netika risināts jautājums par aizdevuma līguma saistību dzēšanu vai pārnešanu uz īpašuma ieguvēju. Līdz ar minēto prasītājs neapzinājās faktisko laulāto kopīgas mantas sastāvu, uz kuru attiecināma vienošanās, nebija iespējas pilnībā izprast šī punkta juridiskā formulējuma iespējamās sekas, un prasītājs uzskatīja, ka atbildētāja pārņems strīdus nekustamo īpašumu un visas uz to attiecināmās saistības.

Savukārt atbildētāja uzskata, ka ar vienošanos puses ir pilnībā aptvērušas visu kopīgās mantas saturu un vienojušās par mantas sadali tādējādi, ka atbildētāja iegūst īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu kā sev piederošu atsevišķu mantu, bet saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, puses turpina pildīt kā kopparādnieki.

Šādam atbildētājas viedoklim prasītājs nepiekrīt un uzskata, ka laulāto kopīgās mantas sadale jāveic tiesas ceļā.

Izvērtējot, vai ir pamats atzīt par spēkā neesošu vienošanās 10.punktu, tiesa ņem vērā Civillikuma 1403.pantā noteikto, ka tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai, bet Civillikuma 1404.pants paredz, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma.

Saskaņā ar Civillikuma 1427.pantu pie tiesiska darījuma būtības pieder tā taisītāja gribas izteikums, bet divpusējā vai vairākpusējā darījumā vajadzīgs visu tā dalībnieku saskanīgs gribas izteikums. Kamēr griba nav vēl izteikta, tai nav nekāda tiesiska spēka.

Līdz ar to, lai uzskatītu, ka vienošanās ir spēkā esoša, jānodibina, ka tā noslēgta atbilstoši abu tā dalībnieku saskanīgai gribai, t.i., ka tieši šādu vienošanos puses vēlējušās noslēgt.

Prasītājs norāda, ka prasītājam nav bijusi griba atstāt atbildētājas īpašumā strīdus nekustamo īpašumu, bet turpināt segt saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, jo pieņēmis, ka atbildētāja gan paturēs strīdus nekustamo īpašumu, gan segs saistības, iekams atbildētāja uzskata, ka pie vienošanās noslēgšanas bija nodoms, ka strīdus nekustamais īpašums paliks atbildētājas īpašumā, bet saistības puses turpinās segt kopā.

Civillikuma 1445.pants paredz, ka svarīga maldība iznīcina visu darījuma spēku, jo jāpieņem, ka tas, kas tā maldījies, nav nemaz devis darījumam savu piekrišanu un darījums tā tad nemaz nav noticis.

Civillikuma 1505.pants paredz, ja rodas šaubas par vārdu nozīmi, jāievēro to jēgums un darījuma dalībnieku skaidri izsacītais vai kā citādi izrādītais nodoms.

Savukārt Civillikuma 1506.pants paredz, ka pavisam tumši un nesaprotami, kā arī tieši sevī pretrunīgi gribas izteikumi nemaz nav iztulkojami, bet ir atzīstami par neesošiem.

Civillikuma 96.panta pirmā daļa paredz, ka par saistībām, ko laulātie kopīgi noslēguši ģimenes vai kopīgās mājsaimniecības vajadzībām, viņi atbild ar kopīgo mantu un katrs ar savu atsevišķo mantu, ja kopīgās mantas nepietiek.

Civillikuma 109.panta trešajā daļā norādīts, ka, dalot laulāto kopīgo mantu, ņem vērā visu laulāto mantu, kas nav atzīstama par viena laulātā atsevišķo mantu, — kustamās un nekustamās lietas ar visiem piederumiem, kā arī laulāto prasījumus un saistības.

Civillikuma 1592.pantā norādīts, ka neviens līgums, kas veicina kautko pretlikumīgu, netikumīgu vai negodīgu, nesaista.

Civillikuma 2391.pants norāda, ka nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķinu.

Civillikuma 109.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka laulāto kopīgā manta dalāma pēc mantojuma dalīšanas kārtības vispārējiem noteikumiem (731.p. un turpmākie panti).

Novērtējot minēto tiesisko regulēju, secināms, ka uz laulības šķiršanas brīdi pusēm bija jānoskaidro viss laulāto kopīgās mantas sastāvs, tai skaitā saistības, un tad jāveic laulāto kopīgās mantas dalīšana. Tikai konkrēti uzskaitot laulāto mantu un saistības, attiecīgi nosakot turpmāko konkrētas mantas piederību un saistību segšanas kārtību, ir pamats uzskatīt, ka laulātie ir noteikuši laulāto kopīgās mantas sadali atbilstoši Civillikuma 731. un turpmākajiem pantiem.

To, ka ar vienošanos puses nav pilnvērtīgi vienojušās par kopīgās mantas sastāvu un tās sadali, norāda arī fakts, ka atbildētāja cēlusi pretprasību, lūdzot tiesu iekļaut laulāto kopīgās mantas sastāvā no aizdevuma līguma izrietošās saistības. Līdz ar to norādēm, ka prasītājs ilgstoši nav iebildis pret vienošanos un uzņemtās saistības deklarējis amatpersonas deklarācijā un veicis to daļēju izpildi, nav izšķirošas nozīmes.

Lai gan Civillikuma 1587.pants paredz līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, tomēr būtiski ir, lai pielīgtais izrietētu no tiesīgi noslēgta līguma. No lietā nodibinātajiem apstākļiem nav konstatējams, ka vienošanās būtu tiesīgi noslēgta, tā kā tā nesatur Civillikuma 96.panta pirmās daļas, 109.panta trešajā un ceturtajā daļā izvirzītās prasības, kas attiecīgi norāda uz Civillikuma 1592. un 2391.panta piemērojamību.

Atbildētājas norādes, ka prasītājs 2013.gada janvārī un 2014.gada janvārī trešajai personai lūdzis piešķirt kredīta brīvdienas, norādījis saistības amatpersonas deklarācijā, saistības fiksētas kredītu reģistrā un pēc vienošanās noslēgšanas prasītājs daļēji veicis maksājumus saistību izpildei neizslēdz nedz to, ka vienošanās nesatur pušu vienošanos par laulāto kopīgās mantas un saistību sadali, nedz to, ka prasītājs pie vienošanās noslēgšanas pieļāvis svarīgu maldību.

Norādei, ka vienošanās noslēgta notariāla akta formā, nav izšķirošas nozīmes, tā kā tā nav novērsusi konstatētos trūkumus.

Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļa paredz, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēka stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Kurzemes rajona tiesa 2019.gada 30.augustā lietā Nr.C33331419 nodibinājusi, ka nevienā vienošanās punktā nav ietverta pušu vienošanās attiecībā uz aizdevuma atmaksu. Minēto tiesas spriedumu puses nav pārsūdzējušas un tas stājies likumīgā spēkā. Līdz ar to tiesai šajā lietā ir pamats atzīt, ka puses ar vienošanos nav veikušas laulāto kopīgās mantas un saistību uzskaitījumu un sadali.

Lai gan lietā nav apstrīdēts vienošanās 11.punkts, kurā norādīts, ka parakstot šo vienošanos laulātie turpmāk atsakās no jebkāda veida materiālām un mantiskām prasībām uz otram laulātajam piederošo mantu, tajā skaitā atsakās pretendēt uz savu laulātā daļu no otram laulātajam piederošā nekustamā īpašuma, tiesas ieskatā, tas nevar kalpot par pamatu prasības šajā daļā noraidīšanai, tā kā atbildētājai bez strīdus nekustamā īpašuma pieder arī cita manta, attiecīgi vienošanās 11.punkts var tikt attiecināts uz laulātā atsevišķo mantu. Vienošanās 10. un 11.punkts, ņemot vērā, ka atbildētājai bez laulāto kopīgās mantas pastāvēja arī atsevišķā manta, papildus norāda uz iespējamību prasītājam pie vienošanās noslēgšanas pieļaut svarīgu maldību, tā kā vienošanās nesatur konkrētu dalāmās mantas un saistību uzskatījumu.

Ņemot vērā, ka nedz vienošanās 10.punkts, nedz kāds cits vienošanās punkts nenosaka skaidru laulāto kopīgās mantas sastāvu, nedz skaidru tā sadalīšanas veidu un kārtību atbilstoši Civillikuma 731. un turpmākajiem pantiem, tiesa saskaņā ar Civillikuma 1. un 1506.pantu uzskata par pamatotu prasītāja prasību daļā, ar kuru lūgts atzīt par spēkā neesošu vienošanās 10.punktu.

[17] Novērtējot, vai ir pamats atzīt, ka strīdus nekustamais īpašums ietilpst pušu kā laulāto kopīgas mantas sastāvā un noteikt prasītājam un atbildētājai katram tiesības uz ½ no kopīgajā mantā ietilpstošā īpašuma, vienlaikus atbilstoši atbildētājas pieteiktajam prasījumam ir izlemjami prasījumi - no aizdevuma līguma izrietošās saistības iekļaut laulāto kopīgās mantas sastāvā; atzīt no aizdevuma līguma izrietošās saistības, kas segtas līdz 2012.gada 6.augustam, par laulāto kopīgām saistībām, segtām līdzīgās daļās.

Minētā sakarā tiesa ņem vērā Civillikuma 89.panta otrajā daļā noteikto, ka viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās.

Savukārt Civillikuma 91.panta otrā daļa paredz, ka tas, ka zināma manta ir atsevišķa, jāpierāda tam laulātajam, kas to apgalvo. Tas, ka nekustamais īpašums ir viena laulātā atsevišķa manta, ierakstāms zemes grāmatās.

Civillikuma 96.panta pirmā daļa paredz, ka par saistībām, ko laulātie kopīgi noslēguši ģimenes vai kopīgās mājsaimniecības vajadzībām, viņi atbild

ar kopīgo mantu un katrs ar savu atsevišķo mantu, ja kopīgās mantas nepietiek.

Civillikuma 99.panta pirmā daļa paredz, ka par saistībām, ko laulātais noslēdzis uz savu personīgo rēķinu vai bez otra laulātā piekrišanas, šis laulātais atbild vispirms ar savu atsevišķo mantu, bet, ja tās nepietiek, - ar savu daļu laulāto kopīgajā mantā.

Lietā nepastāv strīds, ka puses laulības laikā kā kopparādnieki ir uzņēmušies pret trešo personu no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi ģimenes vajadzībām, t.i., saistības uzņemtas ar mērķi iegādāties strīdus nekustamo īpašumu ģimenei.

Konkrētajā gadījumā tiesai nav pieteikts prasījums par strīdus nekustamā īpašuma vai aizdevuma līguma saistību atzīšanu par kāda no laulātā atsevišķo mantu Civillikuma 91.panta izpratnē vai atsevišķām saistībām Civillikuma 99.panta pirmās daļas izpratnē. Gluži pretēji, prasītājs norādījis, ka piemērojama Civillikuma 89.panta otrās daļas prezumpcija un abu laulāto ieguldījums un daļas laulāto kopīgajā mantā nosakāma līdzvērtīgi - katram ½ apmērā.

Lietā nepastāv strīds par to, ka strīdus nekustamā īpašuma iegāde un aizdevuma līguma noslēgšana notikusi laulības laikā ģimenes vajadzībām. Saistības kā kopparādnieki uzņēmušies abi laulātie, līdz ar to atbildība laulātajiem jānes, pirmkārt, ar laulāto kopīgo mantu. Strīdus nekustamā īpašuma iegāde notikusi ar prasītāja līdzekļu līdzdalību, ko lietā pierāda nodibinātais, ka kopdzīves laikā aizdevuma atmaksas maksājumus, kas izrietēja no aizdevuma līguma, sedzis prasītājs. Savukārt atbildētājas dalība laulāto kopīgās mantas radīšanā pierādīta ar ieguldījumu bērnu audzināšanā, aizdevuma atmaksas maksājumu un citu mājsaimniecībai nepieciešamo izdevumu segšanu. Atbilstoši Civillikuma 89.panta otrajai daļai, pieņemams, ka strīdus nekustamais īpašums pusēm piederēja līdzīgās daļās un atbilstoši Civillikuma 96.panta pirmajai daļai saistības bija segtas no laulāto kopīgās mantas.

Ņemot vērā, ka laulības laikā pastāvēja laulāto likumiskās mantiskās attiecības un lietā netika apstrīdēts ne abu laulāto ieguldījums kopīgās mantas radīšanā, ne kopīgi uzņemtu saistību fakts, ir pamats atzīt, ka laulāto kopīgās mantas sastāvā ietilpa: strīdus nekustamais īpašums, katram piederot ½ daļas apmērā, un no aizdevuma līguma izrietošās saistības, kas līdz 2012.gada 6.augustam ir segtas līdzīgās daļās.

[18] Novērtējot vai ir pamats atzīt, ka laulāto kopīgās mantas sadale ir notikusi no strīdus nekustamā īpašuma pārdošanas cenas dzēšot pušu hipotekārā kredīta saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, un prasītājam nav no laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret atbildētāju, ir izlemjami atbildētājas prasījumi - sadalīt līdzīgās daļās no aizdevuma līguma izrietošās saistības par laiku no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim; piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai atbildētājas no aizdevuma līguma izrietošajām saistībām pārmaksāto daļu EUR 18661,28.

Civillikuma 109.panta trešajā daļā noteikts, ka, dalot laulāto kopīgo mantu, jāņem vērā arī laulāto saistības.

Lietā nepastāv strīds, ka puses laulības laikā kā kopparādnieki ir uzņēmušies pret trešo personu no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildi, līdz ar to no aizdevuma līguma izrietošās saistības ir iekļaujamas dalāmās laulāto kopīgās mantas sastāvā.

Ņemot vērā, ka tiesa atzinusi, ka laulāto kopīgās mantas sastāvā ietilpst strīdus nekustamais īpašums, piederošs katram laulātajam līdzīgās daļās, kā arī tiesa atzinusi, ka saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, ietilpst laulāto kopīgās mantas sastāvā, atbilstoši Civillikuma 96.panta pirmajai daļai ir pamats atzīt, ka laulāto kopīgās mantas sadale ir notikusi no strīdus nekustamā īpašuma pārdošanas cenas dzēšot pušu hipotekārā kredīta saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, un minētā sakarā prasītājam nav no laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret atbildētāju.

Izdarot secinājumu, ka prasītājam nav no laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret atbildētāju, tiesa ņem vērā, ka gan strīdus nekustamais īpašums, gan aizdevuma līguma saistības ietilpa laulāto kopīgās mantas sastāvā, secīgi, atbildētājai atsavinot abiem laulātajiem piederošo strīdus nekustamo īpašumu un sedzot abu laulāto uzņemtās saistības, prasītājam zudis pienākums veikt kādu norēķinu ar atbildētāju par saistībām, kas izrietētu no strīdus nekustamā īpašuma vai aizdevuma līguma.

Līdz ar saistību, kas izriet no aizdevuma līguma, iekļaušanu laulāto kopīgās mantas sastāvā un secinātā, ka minētās saistības izpildītas, pārdodot strīdus nekustamo īpašumu, ko tiesa atzinusi par laulāto kopīgo mantu, zūd pamats uzskatīt, ka laulāto starpā pastāvētu kādi neveikti savstarpēji norēķini, izrietoši no aizdevuma līguma. Secīgi nav pamata sadalīt līdzīgās daļās no aizdevuma līguma izrietošās saistības par laiku no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim un piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai atbildētājas no aizdevuma līguma izrietošajām saistībām pārmaksāto daļu EUR 18661,28.

Atbildētāja minētos divus prasījumus saistīja ar uzskatu, ka strīdus nekustamais īpašums ir atbildētājas atsevišķa manta, un tā atsavināšanas ceļā iegūtie naudas līdzekļi tikai atbildētājai piederoši, taču, tiesai atzīstot, ka strīdus nekustamais īpašums ir laulāto kopīga manta, nav pamata uzskatīt, ka tā atsavināšanas ceļā iegūtie naudas līdzekļi ir tikai atbildētājai piederoši. Naudas līdzekļi, ko atbildētāja ieguva atsavinot strīdus nekustamo īpašumu, uzskatāmi par laulāto kopīgo mantu, kas novirzīta kopīgo saistību segšanai, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja veikusi pārmaksu no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildei. Ņemot vērā, ka atbilstoši Civillikuma 96.panta pirmajai daļai par kopīgi uzņemtajām saistībām, laulātie atbild ar kopīgo mantu un katrs ar savu atsevišķo mantu, ja kopīgās mantas nepietiek, tad pie apstākļiem, kad laulāto kopīgās saistības segtas no laulāto kopīgās mantas atsavināšanas, nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja ir veikusi kādu pārmaksu, kas būtu piedzenama no prasītāja. Secināto, tiesa pamato ar apsvērumiem, kas izriet no kopparādnieku saistībām.

No atbildētājas veiktajiem aprēķiniem izriet, ka prasītājs pēc 2012.gada 6.augusta veicis maksājumus saistību izpildei EUR 6758,35, savukārt atbildētāja veikusi maksājumus EUR 44080,91, no kā EUR 31000,00 ir līdzekļi, kas iegūti no strīdus nekustamā īpašuma atsavināšanas, bet EUR 13080,91 pārējie atbildētājas līdzekļi.

Ņemot vērā, ka strīdus nekustamo īpašumu tiesa atzinusi par laulāto kopīgo mantu, tad nav pamata EUR 31000 uzskatīt par atbildētājas atsevišķo mantu.

Līdz ar to izvērtējams vai daļa, ko vairāk samaksājusi atbildētāja nekā prasītājs, t.i., no EUR 13080,91, ko veikusi atbildētāja, atņemot prasītāja segto EUR 6758,35, t.i., EUR 6322,56 ir atzīstama par atbildētājas veiktu pārmaksu, kas būtu piedzenama no prasītāja par labu atbildētājai.

Minētā sakarā bez pušu savstarpējās attiecības regulējošās Civillikuma Ģimenes tiesību daļas, tiesa atrod par nepieciešamu ņemt vērā arī Civillikuma Saistību tiesību daļu, kurā atrunāta kopparādnieku saistība.

Civillikuma 1686.pants paredz, ka kopparādnieks, kas apmierinājis kreditoru, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību, ja tam nav sevišķu šķēršļu. Ja samaksājušais kopparādnieks darbojies ļaunā nolūkā, tad viņš ar to zaudē tiesību uz atlīdzību no pārējiem.

Civillikuma 1.pants paredz, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Civillikuma 1055.pants paredz, ka par lietas atsavināšanu prāvas laikā katrs atbildētājs atbild tāpat kā ļaunticīgs valdītājs.

Tiesa ņem vērā, ka aizdevuma līgumam saistību izpildes termiņš nebija iestājies un tiesā bija celta prasība par laulāto kopīgās mantas sadali, lūdzot tiesu strīdus nekustamo īpašumu pārdot izsolē, taču atbildētāja, neskatoties uz minētajiem apstākļiem, izvēlējās strīdus nekustamo īpašumu tiesvedības laikā pārdot par sevis izvēlētu brīvu cenu un pirms termiņa dzēst saistības pret trešo personu. Turklāt atbildētājas brīvi izvēlētā strīdus nekustamā īpašuma pārdošanas cena ir būtiski zemāka par strīdus nekustamā īpašuma tirgus vērtību, ko pierāda lietā iesniegtais zvērināta tiesu izpildītāja akts par fakta fiksēšanu, kas norāda uz atbildētājas apzinātu mērķi iedzīvoties uz prasītāja rēķina, piedzenot no prasītāja atbildētājas veikto pārmaksu, kas nebūtu radusies, ja atbildētāja strīdus nekustamo īpašumu būtu pārdevusi par tirgus vērtību.

Tiesa šādu atbildētājas rīcību vērtē kā negodprātīgu, veiktu ļaunā nolūkā, līdz ar ko nodibināms pamats atzīt, ka atbildētāja saskaņā ar Civillikuma 1686.pantu zaudē tiesību uz veiktās pārmaksas piedziņu no prasītāja.

Līdz ar to šajā daļā prasība ir apmierināma, bet pretprasība noraidāma.

[19] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Gan prasītājs, gan atbildētāja lūdz tiesu piedzīt tiesas izdevumus no otra.

[19.1] Ar spriedumu tiek apmierināti prasītāja prasījumi: atzīt par spēkā neesošu vienošanās 10.punktu, par ko valsts nodeva maksājama EUR 70,00; atzīt, ka strīdus nekustamais īpašums ietilpst pušu kā laulāto kopīgas mantas sastāvā un noteikt prasītājam un atbildētājai katram tiesības uz ½ no kopīgajā mantā ietilpstošā īpašuma, par ko valsts nodeva maksājama EUR 705,31; atzīt, ka laulāto kopīgās mantas sadale ir notikusi no strīdus nekustamā īpašuma pārdošanas cenas dzēšot pušu hipotekārā kredīta saistības, kas izriet no aizdevuma līguma, un prasītājam nav no laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret atbildētāju, par ko maksājama valsts nodeva EUR 70,00, kopā EUR 845,31.

Ar spriedumu tiek apmierināti atbildētājas prasījumi: atzīt no aizdevuma līguma izrietošās saistības, kas segtas līdz 2012.gada 6.augustam, par laulāto kopīgām saistībām, segtām līdzīgās daļās, un no aizdevuma līguma izrietošās saistības iekļaut laulāto kopīgās mantas sastāvā, par ko valsts nodeva maksājama EUR 70,00.

Ar spriedumu tiek noraidīti atbildētājas prasījumi: sadalīt līdzīgās daļās no aizdevuma līguma izrietošās saistības par laiku no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim, un piedzīt no prasītāja par labu atbildētājai atbildētājas no aizdevuma līguma izrietošajām saistībām pārmaksāto daļu EUR 18661,28, par ko valsts nodeva maksājama EUR 889,51. Atbildētājai par apmierinātajiem un noraidītajiem prasījumiem maksājama valsts nodeva kopā EUR 959,51.

Prasītājs samaksājis EUR 1314,05, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 37.pantu ir veicama valsts nodevas atmaksa EUR 468,74, bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu veicama piedziņa par labu atbildētājai EUR 70,00 apmērā.

Atbildētāja samaksāja EUR 889,34, līdz ar to veicama valsts nodevas piedziņa par labu valstij EUR 70,17, bet par labu prasītājam EUR 845,31, kas samazināma par EUR 70,00, kas piedzenami no prasītāja atbildētājas labā, attiecīgi no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva EUR 775,31.

[19.2] Pie prasības celšanas prasītājs samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,27, bet pie pretprasības celšanas atbildētāja samaksāja ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,37, līdz ar to lietā ir segti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

[19.3] Prasītājam ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi EUR 1240,00.

Atbildētājai ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi EUR 330,00.

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa paredz, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji.

Ņemot vērā, ka prasītāja prasība apmierināta pilnīgi, bet atbildētājas prasījumi apmierināti daļēji un pušu samaksātie ar lietas vešanu saistītie izdevumi nepārsniedz Civilprocesa likuma 44.panta pirmajā un ceturtajā daļā noteikto maksimāli atlīdzināmo ar lietas vešanu saistīto izdevumu apmēru, ir pamats no atbildētājas par labu prasītājam piedzīt ar lietas vešanu saistīto izdevumu starpību EUR 910,00.

Ņemot vērā lietas apstākļus un lietas sarežģītību, tiesa nekonstatē pamatu piemērot Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu.

[20] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1]pantā noteikto, nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97.pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību, bet pretprasību apmierināt daļēji.

Atzīt par spēkā neesošu 2012.gada 6.augustā vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām un bērnu uzturlīdzekļiem 10.punktu.

Atzīt, ka laulāto /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, kopīgās mantas sastāvā ietilpa:

- nekustamais īpašums /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr./numurs A/, kas reģistrēts Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatas nodaļas Stopiņu pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/, katram piederot ½ domājamās daļas apmērā, un
- no 2008.gada 30.maija aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/izrietošās saistības, ko /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, līdz 2012.gada 6.augustam sedza līdzīgās daļās.

Atzīt, ka laulāto kopīgās mantas sadale ir notikusi no nekustamā īpašuma /adrese A/, Rīgas rajonā, kadastra Nr./numurs A/, kas reģistrēts Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatas nodaļas Stopiņu pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs C/, pārdošanas cenas dzēšot no 2008.gada 30.maija aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/izrietošās saistības, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, nav no minētajām laulāto mantiskām attiecībām izrietošu saistību pret /pers. D/, personas kods /personas kods/.

Noraidīt pretprasību daļā, kurā lūgts sadalīt līdzīgās daļās no 2008.gada 30.maija aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/izrietošās saistības par laiku no 2012.gada 6.augusta līdz 2019.gada 13.septembrim un piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, /pers. D/, personas kods /personas kods/, no aizdevuma (kredīta) līguma Nr./līguma numurs/izrietošajām saistībām pārmaksāto daļu EUR 18661,28.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts nodevu EUR 775,31.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 910,00.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 70,17.

Atmaksāt /pers. C/, personas kods /personas kods/, no valsts budžeta līdzekļiem valsts nodevu EUR 468,74

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izpildot spriedumu daļā par piedziņu /pers. C/, personas kods /personas kods/, labā, samaksu veikt kontā, kas atvērts AS "SEB Banka" /konta numurs/.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par valsts nodevas piedziņu valsts labā, samaksu veikt saņēmējam: Valsts ieņēmumu dienests, reģistrācijas Nr.90000069281, konta Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts nodeva lietā Nr.C33382019, un maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – **2021.gada 26.aprīļa**, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese /personiskais paraksts/ Ieva Čudina

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas rajona tiesas tiesnese Ieva Čudina
Rīgā 2021.gada 26.aprīlī